

అపరంజి

సేప్టెంబర్ 2007

తెలంగాణ కాలింగ్

ప్రకాశ్

తీవకుమార్

సు.గి.ఆ.

అంజనామ నీలమయ్య

కుముదా పురుషోత్తమ్

అంజన

కవి

కు.శ.

ఎన్. రామనాథ్

అంజనామ నీలమయ్య

ప్రతి: రూ. 10.00

With Best Compliments from:

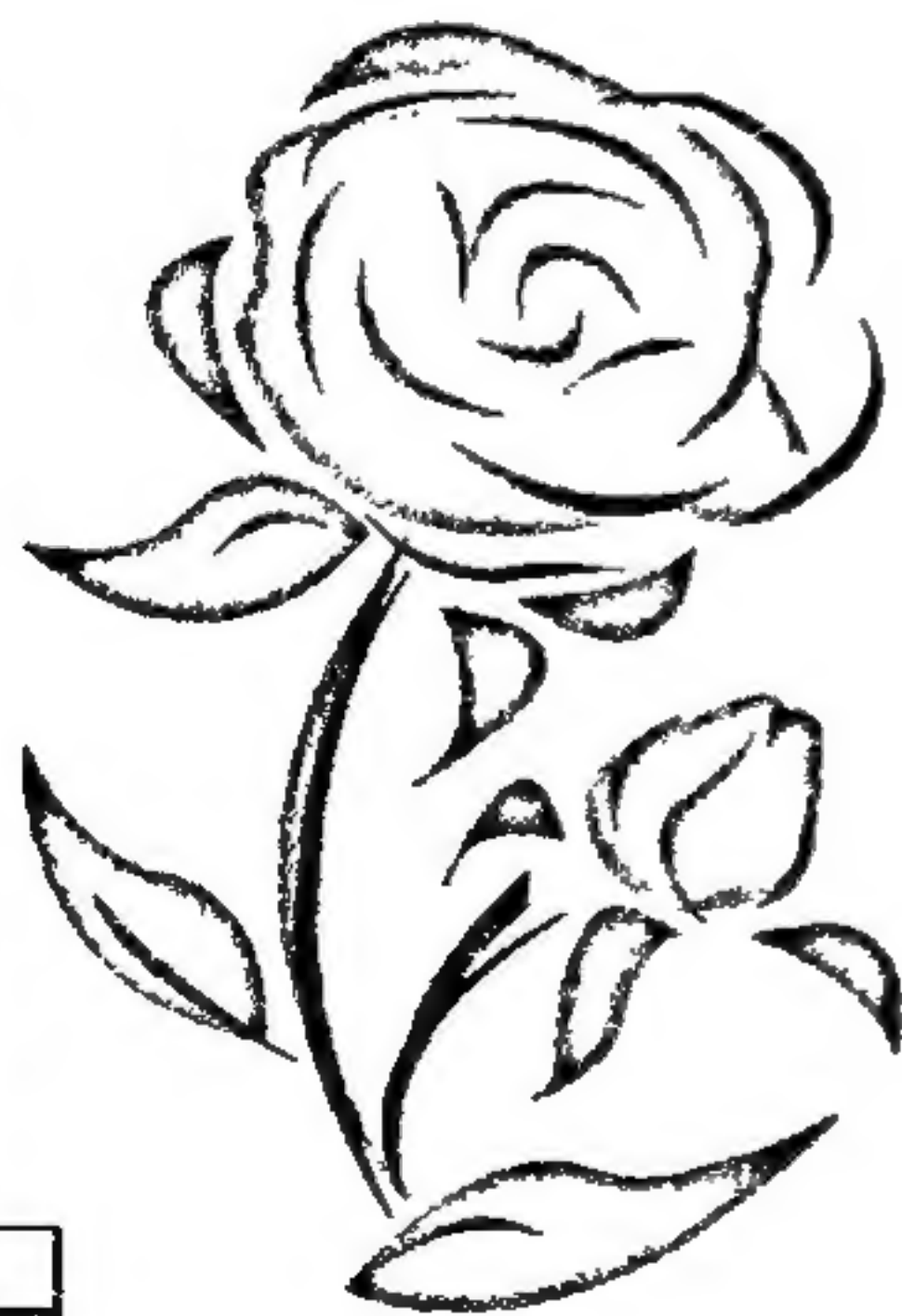
SVR Agencies

No. 2, 3rd Cross, Kalasipalyam,
New Extention
Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 2222301
Fax : 080-2224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and
Dusters for Agriculture
And Horticulture.

CONSIGNMENT : M/S DSM
ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS (INDIA)
PVT. LTD.

Thermoplastic Ployster
Granules (CENKITE)
Polyamide Granules
(CENKALON)

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಉಪಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎಸ್. ಆನಂದ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾಗೇಶ್

ಶ್ರೀ ವಿ.ಆರ್. ನಾಥ್

ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ

ವಿಶೇಷ ಆಹ್ವಾನಿತರು

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಸ್. ಪ್ರಶಾಂತ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು

ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೀ.

ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ

ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-

ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ:

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಮುದ್ರಣ: ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್

ಅಕ್ಷರಜೋಡಣೆ:

ಬಿ.ಮೇಗಾ ಲೇಸರ್ ಟೆಕ್

ಸಂಪುಟ 24 ಸಂಚಿಕೆ - 12

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ - 2007

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	4
ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ.....	ಕು.ಗೋ.	6
ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ	ಶಾಂತಾರಾಮ ಸೋಮಯಾಜಿ	7
ನಿಧಾನಕ್ಕಾಗಿ	ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್	18
ತುಂತುರು	ದಂನಾ	22
ಚಿರತೆ ಚುಕ್ಕೆ	ಶಿವು	23
ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು	ಕು.ಕ.	34
ಉಕ್ತಿ ಚಾಟುಕ್ತಿ	ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್	36
ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತನ...	ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು	37

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. email: aparanji@hotmail.com website: aparanjimag.com

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ,
ನಂ. 96, 'ಸುಕೇಶವ' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮೊದಲನೇ ಫೇಸ್, ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068. ದೂರವಾಣಿ: 808-26688488. email: brmurthy@dataone.in

೦ ಪ್ರಕಾಶ್

ಹಳ್ಳಿಗಳತ್ತ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಕೆಲಸ

- ಬ್ರಿಜೇಶ್ ಪಟೇಲ್

ಅವರನ್ನೂ ಸೋಮಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಮುನ್ನಾರ್?!

***

ಸ್ಟೇಸ್ ಸಂಪರ್ಕ ಜಾಲ ವಿಸ್ತರಣೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಅದಕ್ಕೇ ಏನೋ, ಕನೆಕ್ಷನ್ ಸಿಕ್ತಾನೇ ಇಲ್ಲ!

***

ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೂ ಬಂತು ಉಪಗ್ರಹ ಶಿಕ್ಷಣ!

- ಪತ್ರಿಕೆ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗ್ರಹಚಾರ!!

***

ಅತಿ ರಂಜಕತೆ ಬದಿಗಿರಿಸಿ

- ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು

ಹೌದು, ಸರ್ಕಾರವೇ ಅದನ್ನ ಒದಗಿಸುತ್ತಲ್ಲ?

***

ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸಜ್ಜಾಗಿ; ಸೋನಿಯಾ

- ಪತ್ರಿಕೆ

'ಸಜ್ಜಾಗಿ' ಅಂದರೇನು ಸಾರ್?!

***

ಗುತ್ತಿಗೆ ವೈದ್ಯರ ವಜಾ ಯತ್ನಕ್ಕೆ ಖಂಡನೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಗುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ??

★★★

65 ವರ್ಷ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಬಡವರಿಗೆ ಮಾಸಾರನ

- ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಕ್ಕೂ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲಲ್ಲ ಸಾರ್??

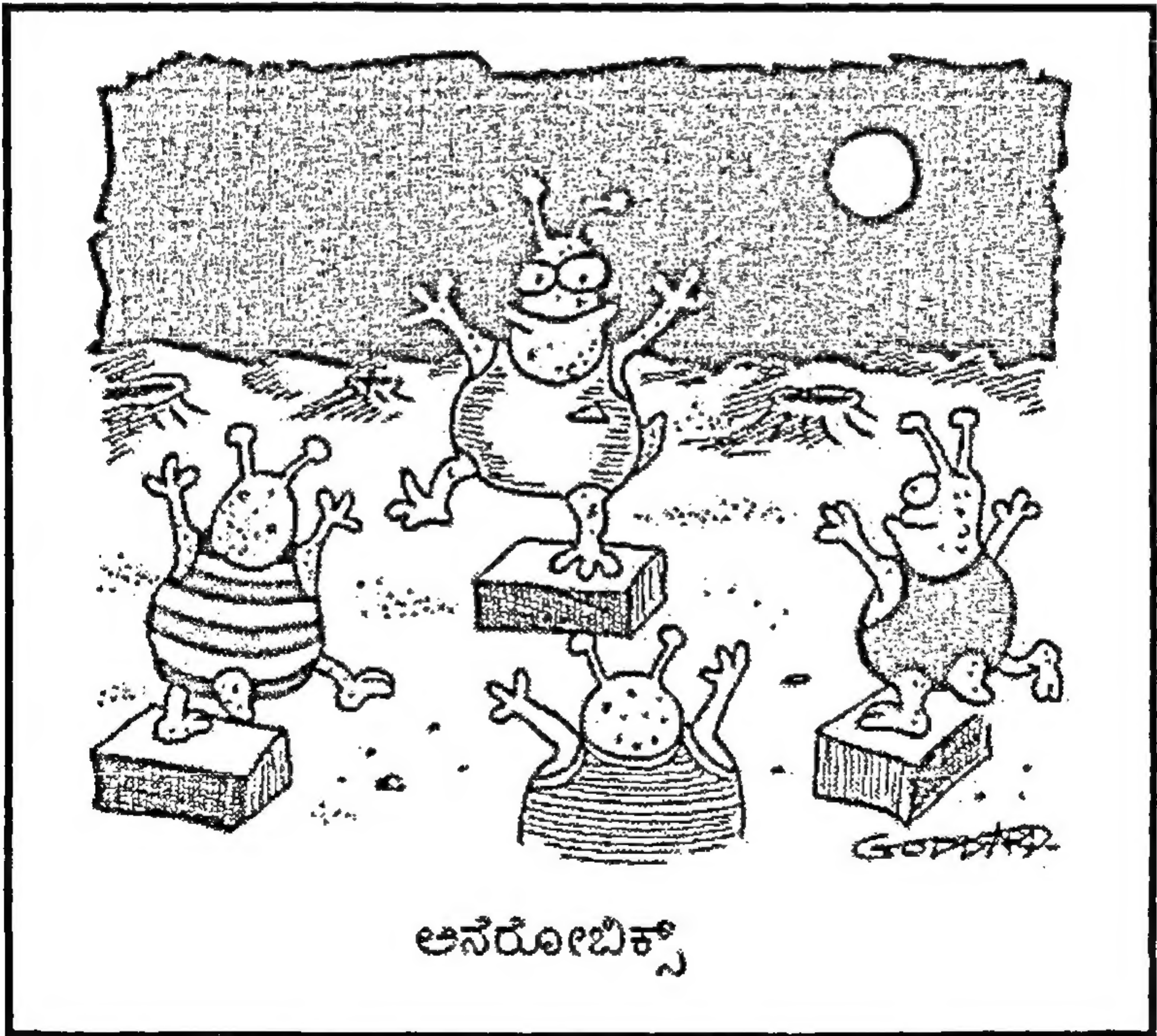
★★★

Twenty - Twenty ವಿಶ್ವಕಪ್; ದೋನಿ ನಾಯಕ

- ಕ್ರೀಡಾ ಸುದ್ದಿ

ದೋನಿ ಸಾಗಲಿ, ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಿ.....!!

★★★

ನಾಪರಂಜಿ ಒಂಭೈಸೂರ ಎಂಭತ್ತೂರರ ಅಕ್ಕೋಬರನಲ್ಲಿ ಅಪರಂಜಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ರಾ.ಶಿ.ಯವರು ಅವಳನ್ನು ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ ಆರೋಪಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೋ ಏನೋ ಈ ಅಕ್ಕೋಬರ್ ಎರಡರಂದು ಅಪರಂಜಿಯ ಇಪ್ಪತ್ತೈದರ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಸಮಾರಂಭ ಆಚರಿಸುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಒದಗಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳು ಅಪರಂಜಿ ನಲಿದು ಬಂದ ಹಾದಿಯನ್ನು ನೆನೆದರೆ, ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹಿತ್ಯೆಷಿಗಳು ಇವಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದರು ಎಂದು ಅಚ್ಚರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊರವಂಜಿ ನಡೆದ ಹಾದಿಯಲ್ಲೇ ಅಂತಹ ಒಂದು ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರತರುವ ಕಲ್ಪನೆ ಮೊದಲು ಮೂಡಿದ್ದು ಕೊರವಂಜಿಯ ಮುಂಚೂಣಿಯ ಲೇಖಕರಾಗಿದ್ದ ಅಪರಂಜಿಗೆ ಈಗಲೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಯುತ ಅ.ರಾ.ಸೇ. (ಎ.ಆರ್.ಸೇತೂರಾಮ್) ಅವರಿಗೆ. ಭರಮಸಾಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಅ.ರಾ.ಸೇ. ಅಪರಂಜಿಗೆ ಸಂಪಾದಕರಾಗುವಂತೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಶೇಷಗಿರಿರಾಯರ ಮನವೊಲಿಸಿ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮುದ್ರಣಕಾರ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ನೆರವಿನೊಂದಿಗೆ ಅಪರಂಜಿಯ ಮೊದಲ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರತಂದದ್ದೇ ಒಂದು ಸಾಹಸಗಾಥೆಯಾದೀತು. ಹಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಈ ಸರ್ಕಸ್ ನಡೆಸಿದ ನಂತರ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದಲೇ ಈ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾನು ಅಪರಂಜಿಯ ಸಂಪಾದಕತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

ಅಪರಂಜಿಯ ಮೊದಲ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕೊರವಂಜಿಯ ಅನೇಕ ಬರಹಗಾರರು ಲೇಖನಗಳನ್ನಿತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು. ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್, ಎ.ಎಸ್. ರಾಮಕೃಷ್ಣ (ರಾಮಿ), ಟಿ.ಸುನಂದಮ್ಮ, ಕೇಫ, ಅ.ರಾ.ಸೇ., ಎಸ್.ಎನ್. ಶಿವಸ್ವಾಮಿ, ಹಾ.ರಾ. ಇವರೆಲ್ಲರ ನೆರವಿನಿಂದ ಅಪರಂಜಿಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿತು. ಇದೇ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಪೀಳಿಗೆಯ ನೆರವಿನಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಲೇಖನಗಳ ಕೌಶಲವನ್ನು ಅಪರಂಜಿಯ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿಸಲು ಮುಂದಾದರು. ಇವರುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈದ್ಯ (ಶೀನು), ಲೀಲಾ ಮಿರ್ಲೆ, ಎಂ.ಎಸ್.ಕೆ. ಪ್ರಭು, ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರು, ದಿವಂಗತ ಶಾಂತಾ ರಘು, ಇವರುಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಒಂಪ್ರಕಾಶ್ ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ ಎಂಬ ಕಾಲಂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಕೊರವಂಜಿಯ ಕುಹಕಿಡಿಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಚಾಲನೆಗೊಳಿಸಿದರು.

ಅಪರಂಜಿಯ ಹತ್ತನೇ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೊಸ ಪೀಳಿಗೆಯ ಅನೇಕ ಯುವ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಅಪರಂಜಿಯ ಬಳಗವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್, ವೈ.ಎನ್. ಗುಂಡೂರಾವ್, ಆನಂದ, ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಇವರುಗಳೇ

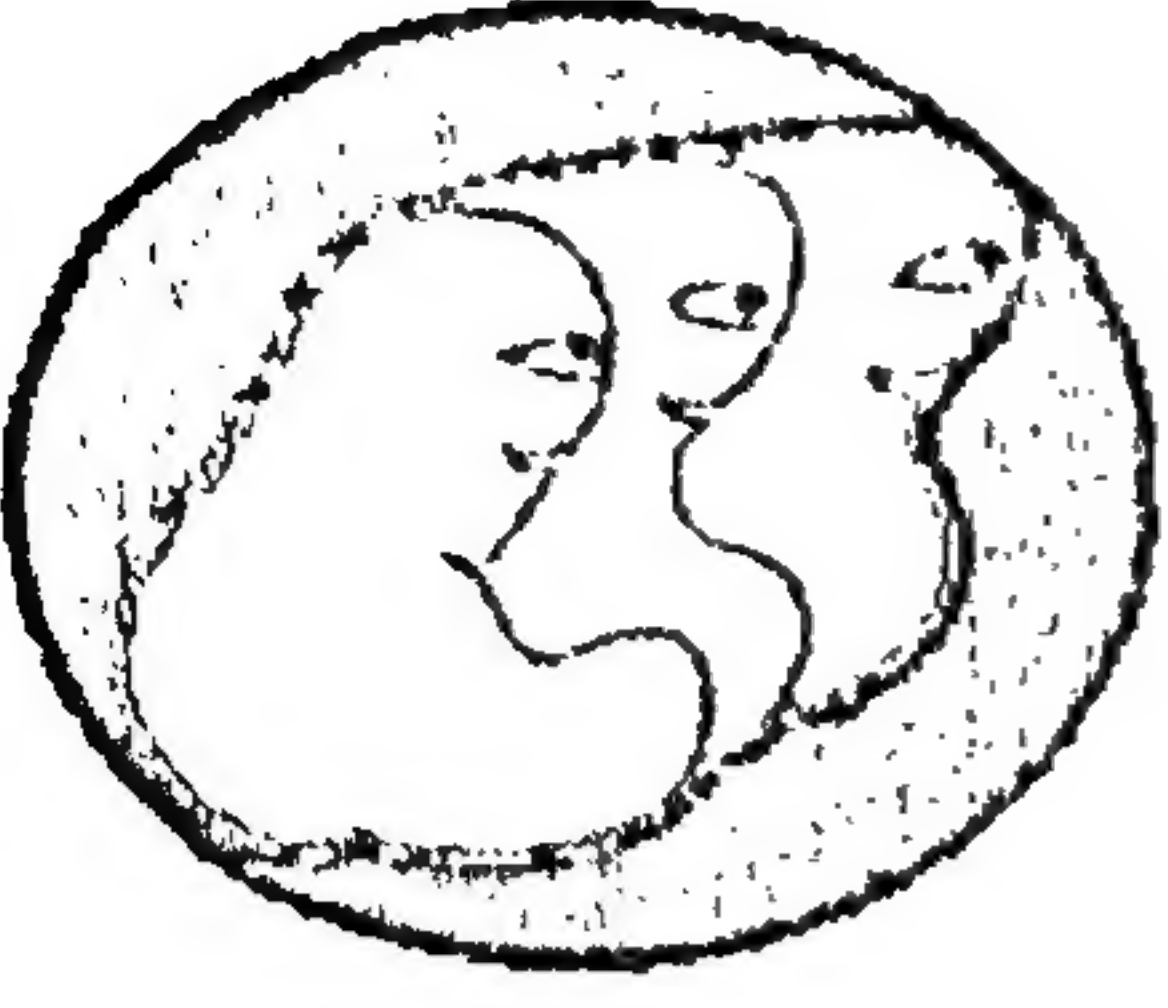
ಅಲ್ಲದೇ, ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್, ಅರುಣಾ ಕಾರಂತ, ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್, ಟಿ.ಎಸ್. ಅಂಬುಜ, ಶ್ಯಾಮಲಾ ರವಿಕಂಕರ್, ಇವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಅಪರಂಜಿಗೆ ಅಪಾರ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಪರಂಜಿಗೆ ಹದಿನೈದು ತುಂಬುವವರೆಗೂ ಅವಳ ಅಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ನಾನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರ ನಾಗೇಶ್‌ರವರು 'ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ನಡೆಸುವಂತಾದರೆ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವಹಿವಾಟಿಗೆ ಬುನಾದಿ ಭದ್ರವಾಗಬಲ್ಲದು' ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟ ನಂತರ, ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಬೇಲೂರು, ಕೃಷ್ಣ ನಾಥ್ ಮತ್ತು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ನಾಗೇಶ್ ಅವರುಗಳು ಟ್ರಸ್ಟ್ ಸೇರಿದರು. ಈಗ ರಾಜಗೋಪಾಲ್ ಹಾಗೂ ರವೀಂದ್ರ ಇವರುಗಳೂ ಸಹಾ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನವರೆಗೂ ಸಂಪಾದನೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬೇಲೂರು ಮತ್ತು ನಾನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತಮ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಆನಂದ, ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರು ಹಾಗೂ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಇವರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದೆವು.

ಎಚ್.ಎನ್. ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ದಿಸೆಂಬರ್ ಇಪ್ಪತ್ತೈದರಂದು ನಡೆಯುವ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ, ಟ್ರಸ್ಟ್ ಹಾಗೂ ಹಾಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮ ಗೆಳೆಯರ ಸಂಯುಕ್ತ ಚಟುವಟಿಕೆ. ಇದರಿಂದ ನಗೆ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಪಸರಿಸುವ ನಮ್ಮ ಧೈಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಚಾಲನೆ ದೊರೆತಿದೆಯೆನ್ನಬಹುದು.

ಇದಿಷ್ಟು ದಾಖಲೆಯ ಮಾತಾಯಿತು. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ನಗೆಮಾಸಿಕೆ ಉಳಿದು, ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ, ಲೇಖಕರ, ಓದುಗರ, ಜಾಹಿರಾತುದಾರರ, ಮತ್ತೆಲ್ಲ ಹಿತೈಷಿಗಳ ಅಭಿಮಾನ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಇವುಗಳು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಈ ಎಲ್ಲ ಸದ್ಭಾವನೆಗಳು ಮುಂದೆಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯಲೆಂದು ಅಪರಂಜಿ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಯೂರಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾಳೆ.

- ಶಿವಕುಮಾರ್

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯಸಾಹಿತ್ಯ - ಕು.ಗೋ.

ಶಾಂತಾರಾಮ ಸೋಮಯಾಜಿಯವರು ಓರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕತೆಗಾರರೆಂದೇ 'ಬ್ರಾಂಡ್' ಆದವರು. ಕತೆ ಬರೆಯುವುದೆಂದರೆ ನನಗೆ ನೀರು ಕುಡಿದಷ್ಟು ಸುಲಭ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನೂ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರ ಯಾವ ಬರಹವನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ಓದಿದವನು ನಾನು. ಆದರೆ ಕತೆಗಾಗಿ ಅವರ ಕತೆಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬರಹದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಲವಲವಿಕೆಗಾಗಿ, ನವಿರಾದ ಹಾಸ್ಯ ವಿದಂಬನೆಗಾಗಿ, ಸುಲಭವಾಗಿ ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಅವರ ಶೈಲಿಗಾಗಿ ನಾನು ಅವರ ಬರಹಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡದ್ದುಂಟು. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರದ್ದು ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ ಹಾಸ್ಯಸಾಹಿತ್ಯ. ಆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಆನಂದಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಓದುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನೂ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಸೋಮಯಾಜಿಯವರು ವಿಶ್ವಪರ್ಯಟನೆ ಮಾಡಿದವರು. ವಿಶ್ವದ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡವರು. ವಿಪುಲವಾದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿ ಕೊಂಡವರು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ, ಸಮಪರ್ಕವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡವರು. ನಾವು ಕಾಣದ, ಕೇಳದ, ಅನುಭವಿಸದ ಎಷ್ಟೋ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ವಿಸ್ಮಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ್ದುಂಟು.

ಈಗಾಗಲೇ ಮುನ್ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಶಾಂತಾರಾಮ ಸೋಮಯಾಜಿಯವರು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನೂ ಆತ್ಮವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೂ ವೈಚಾರಿಕ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಜನಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ, ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಯಾವ ಬರಹವೂ 'ಕಳಪೆ' ಎನಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರ "ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ" ನಾನು ಅಪರಂಜಿಗಾಗಿ ಆರಿಸಿದ ಬರಹ. ಇದರ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಓದಿಯೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ

- ಶಾಂತಾರಾಮ ಸೋಮಯಾಜಿ

ನಾನು ಅಮೆರಿಕಾದಿಂದ ಊರಿಗೆ ಬರುವ ಮೂರು ವಾರಗಳ ಹಿಂದೇನೇ ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಜಾಹೀರಾತು ಕೊಡಿಸಿದ್ದರು. ಪತ್ರಿಕೆಯ ರವಿವಾರದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿತ್ತು.

ನಾನು ಏರ್‌ಪೋರ್ಟಿನಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಳೆದಿತ್ತು. ಅಮ್ಮ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹಸಿವೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದೆ. ಕೆಲಸದಾಕೆ ನನ್ನ ಬೆಡ್ ರೆಡಿ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ನಾನು ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದಾಗ ನಿದ್ದೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಸಿತ್ತು.

ರಾತ್ರಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಾಗ, ಏನೋ ನೆನಪಾದವರಂತೆ ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದರು-

“ಎಡ್ವರ್ಟಿಸ್ ಬಂದದ್ದು ನಿಗೆ ತೋರಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ.”

ಹಾಗೆಂದವರೇ ಚಪಾತಿ ಮಣೆಯನ್ನು ಸಿಂಕಿನಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಡಿಗೆಯವ ನರಹರಿ ಭಟ್ಟನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು-

“ಓ ಭಟ್ಟೇ, ನಂದು ಬೆಡ್‌ರೂಂಗ್, ಹೋಗಿ. ಬೆಡ್‌ಲ್ಯಾಂಪಿನ ಹತ್ತ ಒಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಾವೆಲ್ ಇದೆ. ಅದರಡಿ ಒಂದು ಎನ್‌ಲಪ್ ಇದೆ ನೋಡಿ. ಅದನ್ನು ತನ್ನಿ ನೋಡೋಣ.”

ನರಹರಿ ಭಟ್ಟ ಸಿಂಕ್‌ನಿಂದ ಈಚೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ- “ಎರಡು ಚಪಾತಿ ಉಂಟು. ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹೋಗ್ತೇನೆ.”

ನನ್ನ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಕಾಯುವುದೆಂದ್ರೆ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾರಾದ್ರೂ ಕಾಯಿಸಿದ್ದೆ ತುಂಬಾ ಕೋಪ ಬಂದುಬಿಡ್ತದೆ. ಕೋಪ ಬಂದ್ರೆ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಬಿಡುವುದು ಅವರ ಸ್ವಭಾವ, ಅದು ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ. ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರಾಗಲೀ ಅವರ ಪೀಯೇಸೇ ಆಗಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ. ಪಟ ಪಟ ಹೇಳಿಯೇ ಬಿಡ್ತಾರೆ. ಎಂಥಾ ಕ್ಯಾರೇ ಇಲ್ಲ.

ನರಹರಿ ಭಟ್ಟನ ಕಡೆ ಹೀಗೆ ಒಂದು ಥರಾ ನೋಡಿದ್ದು. ಕೋಪದಿಂದ ಉಸಿರು ಜೋರು ಜೋರಾಗಿ ಬರ್ತಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಹೇಳಿದರು-

“ಚಪಾತಿ ಇರ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಈಗ ಹೋಗಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ನೋಡೋಣ.”

ನರಹರಿ ಭಟ್ಟ ಬೈರಾಸದಲ್ಲಿ ಕೈ ಒರಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದ. ಲಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಡಚಿಟ್ಟಿದ್ದರು ಅಮ್ಮ. ಜಾಹೀರಾತು ಬಂದ ವೇಳನ್ನು ಬೇರೆ ಇತರ ಜಾಹೀರಾತುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿತ್ತು-

‘ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ, ಗೌರವ ಮನೆತನದ ಶ್ರೀಮಂತ ಸುಂದರ ಯುವಕನಿಗೆ, ಒಳ್ಳೇ ಮನೆತನದ ಕಲಿತ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಹುಡುಗಿ ಬೇಕು. ಪ್ರಾಯ ಇಪ್ಪತ್ತಾರಕ್ಕಿಂತ

ಜಾಸ್ತಿಯಿರಬಾರದು. ಎತ್ತರ ಕಡಿಮೆ ಪಕ್ಷ ಐದು ಅಡಿ ಎರಡು ಇಂಚು ಇರಲೇಬೇಕು. ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದವರು ಬೇಡವೇ ಬೇಡ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸರಾಗವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಬರುತ್ತಿರಬೇಕು. ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ ಕಲಿತಿರಬೇಕು. ಅಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೈಪುಣ್ಯ ಮುಖ್ಯ. ತಲೆ ಕೂದಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಉದ್ದವಿರಬೇಕು. ಕ್ರೀಡೆ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಮುಖ್ಯ.'

ನಾನು ಓದಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅಮ್ಮ ಕೇಳಿದರು-"ಹೇಗೆ, ಸರಿಯಾಗಿದೆಯಾ?"

ನಾನು ಹೌದೆಂದೆ. ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ತಡೆದು ಹೇಳಿದೆ-

"ಪ್ರಾಯ ಹಾಕಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ."

ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದರು-

"ಹಾಕದಿದ್ದೆ ಏನಾಯ್ತು? ಮತ್ತೆ ಮೂವತ್ತೊಂಭತ್ತು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯ ಅಂತ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ ಹುಡುಗೀರ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡ್ಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವಾ ಅಂತ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ."

ನಾನು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ತಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದೆ-

"ಬಂತಾ ಯಾರದ್ದಾದ್ರೂ ಉತ್ತರ?"

"ಮತ್ತೆ ಬಾರದೆ! ಅಮೆರಿಕಾದ ಹುಡುಗ ಅಂದ್ರೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಹಾಕಿ ಬರುವವರು ಕಡಿಮೆಯಾ? ನೀನೆಲ್ಲಿದ್ದಿ ಇಲ್ಲಿನ ಜನ ಹೇಗೆ ಅಂತ ನಿಂಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ."

"ಎಷ್ಟು ಬಂತು."

"ಒಂದು ಮೂವತ್ತು ನಲವತ್ತು ಬಂದಿರಬೇಕು."

"ಹೌದು!"

"ಮತ್ತೆ? ಆದ್ರೆ ಹೆಚ್ಚಿನವೆಲ್ಲಾ ಬಿಸಾಕಿಬಿಟ್ಟೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಸಾಕಾ, ರೂಪ ಬೇಕಲ್ಲಾ ರೂಪ ಇರದ ಹುಡುಗಿ ಎಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ? ಅದನ್ನು ಹಿಡಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಅದಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸರೀ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು ಅಂತ ಕ್ಲಿಯರ್ ಆಗಿ ಹಾಕಿದ್ದ್ರಾ ಬಿ.ಎ ಮಾಡಿದವೂ ಎಂ.ಎ. ಮಾಡಿದವೂ ಪೋಟೋ ಕಳಿಸಿದ್ದಾವೆ. ಅವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಎಂಥಾ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರತ್ತೆ? ಒಟ್ಟು ಅವರಿಗೇನು; ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಹೋದ್ರೆ ಆಯಿತು. ಅಷ್ಟೇ. ಆದ್ರೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಬೇಕಲ್ಲಾ!"

ಊಟ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ತಾನೇ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಏಳೆಂಟು ಹುಡುಗೀರ ಪೋಟೋಗಳನ್ನು ಅಮ್ಮ ತೋರಿಸಿದರು. "ನೀನು ನೋಡು, ನೋಡಿ ಹೇಳು, ಯಾವುದನ್ನು ನೋಡ್ಬೇಕು ಅಂತ" ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದರು.

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನ್ನು ನಾನು ಹೋಗಿ ನೋಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ. ಅಮ್ಮ ಆವಾಗಲೇ ಟೆಲಿಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ಎರಡು ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ನಾಳೇನೇ ನೋಡುವುದೆಂದೂ ಮೂರನೇಯವಳನ್ನು ಎರಡು ದಿನ ಕಳೆದು ನೋಡುವುದೆಂದೂ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದರು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆರೂವರೆಗೇನೆ ಅಮ್ಮನ ಹೇರ್ ಡ್ರೆಸ್ಸರ್ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಅಮ್ಮನ ತಲೆಯ ಮುಂಭಾಗದ ಕೂದಲನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಂಕಿಸಿ, ಕಿವಿ ಪಕ್ಕದ ಕೂದಲನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದಳು. ಅಮ್ಮ ಈಗ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೇರ್ ಡ್ರೆಸ್ಸರ್‌ನ ಸಲಹೆ ಮೇರೆಗೆ ಅಮ್ಮ ಹಸಿರು ಬಾರ್ಡರಿನ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟರು. ಎರಡು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಇಟಲಿಯಿಂದ ತರಿಸಿದ್ದ ಹಸಿರು ಕಲ್ಲಿನ ನೆಕ್‌ಲೇಸ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ನನಗೆ ಕೆಂಪು ಗೀಟುಗಳ ಟೈಯನ್ನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಕೂಡಾ ಅಮ್ಮನ ಹೇರ್ ಡ್ರೆಸ್ಸರೇ. ಕನ್ನಡಕ ಹಾಕೊಳ್ಳಬೇಡ ಅಂತ ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದಾಗ ನಾನದನ್ನು ಮಡಚಿ ಕಸೆಯಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟೆ.

ಮನೆಬಿಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹನಿ ಹನಿ ಮಳೆ ಬರತೊಡಗಿತು. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಮಳೆಯೆಂದರೆ ಅಸಹ್ಯ. ಮಳೆ ಮತ್ತು ನಾಮ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಭಿಕ್ಷೆ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರ್ತಾರಲ್ಲಾ ಇವೆರಡನ್ನು ಕಂಡರೂ ಆಗದು. ಮಳೆಯೊಂದಿಗೆ ಎದ್ದುಬರುವ ವಾಸನೆಯಂತೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಹುಚ್ಚರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೆ.

ಅಮ್ಮನ ಸೀರೆ ಒದ್ದೆಯಾಗಬಾರದೆಂದು ನಮ್ಮ ಡೈವರ್ ಕಾರನ್ನು ಮನೆ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಗೆ ತಾಗಿಸಿಕೊಂಡೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದ.

ಅಮ್ಮ ಕಾರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಾಗ ಮಳೆ ತಂದ ಬೇಸರ ಆಕೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಸೆರಗನ್ನು ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಸುತ್ತ ಬಳಸಿ ಅವರು ಹೇಳಿದರು-

“ದಿಸ್ ರೆಚೆಡ್ ರೈನ್.” ಅನಂತರ ಡೈವರ್‌ನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿದರು- “ಸರಿ ಸರಿ.. ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡು. ಎಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾಯುವುದು ನೀನು?”

ಮೊದಲಿನ ಹುಡುಗಿ ಹೆಸರು ವಿಜಯಶ್ರೀ ಅಂತ. ಅದು ದೊಡ್ಡ ಮನೆ. ಮೂರು ಮಾಳಿಗೆದ್ದು ಹೊರಗೋಡೆಗಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರದ ಗ್ರಾನೈಟ್ ಕಲ್ಲು. ಸಾಲು ಸಾಲು ಕಂಬ. ಉರುಟುರುಟು ಕಿಟಕಿ. ನಾನು ಅಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ- “ಬಿಗ್ ಹೌಸ್.” ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಏನೋ ಸರಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿದರು-

“ಬಿಗ್ ಹೌಸ್. ಆದರೆ ಎಂಥ ಮನೆಯಿದು? ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹಾಗೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಂಥಾ ಟೇಸ್ತಾಪ್ಪಾ ಇವರದ್ದು.”

ನಾನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಾರು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹುಡುಗಿಯ ತಂದೆ ಹೊರಬಂದರು. ಕೆಪ್ಪು ದೇಹ, ತಲೆಪೂರ್ತಿ ಹಣ್ಣಾಗಿದೆ. ಕೆಳಗೆ ಜಾರಿದ ಶುಟಿ.

ಹುಡುಗಿಯ ಅಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ತನ್ನ ತಮ್ಮನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹರಿಗೆಗೆ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

ನಾವು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹುಡುಗಿ ಒಳಗಿಂದ ಬಂದಳು. ನೀಲಿ ಹೂಗಳಿದ್ದ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು.

ಹುಡುಗಿ ನೋಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಿಡ್ಡ. ಸಪೂರ ಮುಖ. ಕಣ್ಣು ಮುಖದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅಲೆಯಂತೆ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಮೂಡಿಬರುವ ನಗು. ಅಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಹೆಸರೇನು ಅಂತ

ಕೇಳಿದರು. ಬಳ್ಳೇ ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಉಚ್ಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿತು ಹುಡುಗಿ. ಅದೂ ಇದೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ
ಅಮ್ಮ ಪುನಃ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರು- "ನಿಂಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ ಬರುತ್ತಾ"

ಹುಡುಗಿ ಕಣ್ಣು ಮೀರಿ ಮುಚ್ಚಿ. ಏನು ಹೇಳುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು
ಮುಖ ನೋಡಿದರು. ಅನಂತರ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿತು-

"ನೋ... ಬೇಕಿದ್ದ ಕಲಿಯಲು ತಯಾರಿದ್ದೇನೆ"

ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಈಗ ನಿಜಕ್ಕೂ ಕೋಪ ಬಂತು. ಹುಡುಗಿಯ ಅಪ್ಪನನ್ನು ನೇರ ನೋಡುತ್ತಾ
ಹೇಳಿದರು-

"ಎಂಥದಿದು? ನಮಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಯೇ ಬೇಕು ಅಂತ
ಹಾಕಿದ್ದೇವಲ್ಲಾ ನಾವು."

ತಂದೆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅನಂತರ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿದರು- "ಅದು
ಹೌದು. ಆದರೆ, ಬೇಕಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕಲಿಯಬಹುದಲ್ಲಾ. ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ."

ಆದರೆ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಇಂತಹ ಉತ್ತರವೆಲ್ಲಾ ಸರಿಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕೋಪ ಮತ್ತೂ
ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬಿಡುತ್ತೆ.

"ಎಂಥಾ ಮನುಷ್ಯರೇ ನೀವು" ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ ಎದ್ದು ನಿಂತರು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು-
"ಹೊರಡು, ಹೊರಡು...." ನಾನು ಅವರ ಹಿಂದೆ ಹೊರಟೆ. ಅವರು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಗಳಿಗೆ ನಿಂತು, ಪುನಃ ಮಳೆಯನ್ನು ದೂರಿ ಕಾರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು.

ಎರಡನೆಯ ಹುಡುಗಿಯ ಮನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ನಲವತ್ತೈದು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ
ತಲುಪಿದಾಗ ಮಳೆ ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗತೊಡಗಿತು.

ಮನೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಣ್ಣದು. ಗೇಟಿನ ಒಳಗೆ ಗುಲಾಬಿ ಗಿಡಗಳ
ಕಾಡೇ ಇತ್ತು. ಆ ಬಣ್ಣ ಈ ಬಣ್ಣ ಎಷ್ಟೋ ನಮೂನೆ ಹೂಗಳು.

ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದರು-

"ಮೈ ಗಾಡ್, ಇಷ್ಟು ಗುಲಾಬಿ ಗಿಡಗಳಾ?"

ನಾನು ಹೇಳಿದೆ - "ಚೆನ್ನಾಗಿವೆಯಲ್ಲಾ"

ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದರು- "ಚೆನ್ನಾಗಿವೆಯಾ, ಎಂಥಾ ಮಣ್ಣು ಸಾಲು ಸಾಲು ನಡೆಯುತ್ತಾ
ಬಂದ್ರೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಸ್ಕೇಪಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಯ್ತಾ? ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪವಾದ್ರೂ ತಲೆ
ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಜನ. ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಸೆನ್ಸ್‌ ಏನೂ ಇಲ್ಲ."

ಮನೆಯ ಕಾಲಿಂಗ್‌ಬೆಲ್ ಒತ್ತಿದಾಗ ಕೆಲಸದವ ಬಂದ. ನಮ್ಮನ್ನು ಕೂತುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿ
ಒಳಹೋದ.

ಬಿಳಿ ಪಂಚೆ ಬನಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನ ಗಂಡಸು ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ

ಬಂದರು. ಇವರೇ ಹುಡುಗೀದ್ದು ತಂದೆ ತಾಯಿ ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಹೇಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಾಫಿ ಮಾಡಿಸಿ ತರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅಮ್ಮ, “ಕಾಫಿ ಬೇಡ, ಬೇರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕುಡಿದು ಬಂದಾಯ್ತು. ಎಷ್ಟೊತ ಕುಡಿಯುವುದು” ಎಂದರು.

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ಹಾಲು ಕುಡೀತೀರಾ?”

“ಹಾಲಾ? ನಾವೇನು ಮಕ್ಕಳಾ” ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಿತ್ತು. ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು- ಎಂಥಾ ಹೆಣ್ಣೀರಿ ನೀವು?” ಮತ್ತೆ ಅವರದ್ದು ಪ್ರಶ್ನೆ- “ಹಾಗಾದ್ರೆ ಏನು ಕುಡೀತೀರಿ?”

“ನಿಮ್ಮ ಹತ್ರ ಕೋಕ್ ಏನಾದ್ರೂ ಉಂಟಾ?”

“ಉಂಟು. ಉಂಟು” ಅಂತ ಒಳಗಿಂದ ನಿಂತು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಿದರು- “ಕೋಕ್ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಾ.” “ಏಸ್ ಹಾಕಿ ತನ್ನಿ” ಅಂತ ಕೂಡಿಸಿದರು ಅಮ್ಮ.

ಎರಡು ಮೂರು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಕೋಕ್ ಗ್ಲಾಸ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹುಡುಗಿ ಬಂದಳು. ಅದರ ಹೆಸರು ಸ್ಮಿತಾ ಅಂತ. ಹೆಸರು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಉದ್ದವಾಗಿದೆ. ಮೈ ಬಣ್ಣ ಬಿಳಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಗಂಭೀರ ಮುಖ. ಚಂಚಲ ಕಣ್ಣುಗಳು. ಹಣೆ ಮೇಲೆ ಬೆವರು, ತುಟಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿಕ್.

ಹುಡುಗಿ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದೀತೆಂದುಕೊಂಡೆ. ಅಮ್ಮ ಕೇಳಿದರು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಲ್ಲಿ - “ಏನು ಕಲಿತಿದ್ದಿ?”

ಆಕೆಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಸಂಕೋಚವೋ ಏನೋ. ಅಂತೂ ಉತ್ತರ ಸಿಗಲು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಬೇಕಾಯ್ತು.

ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎರಡು ಸಾರಿ ಮೂರು ಸಾರಿ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಕೋಪಬಂತು. ಬಾರದಿರುತ್ತದೆಯೇ?

“ಏನಿದು? ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರೊದಿಲ್ವಾ ನಿಂಗೇ?” ಅಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿದರು.

ಹುಡುಗಿಯ ಉತ್ತರವೇ ಇಲ್ಲ. ಆಳು ಮೋರೆ ಹೊರಗೆ ಬಂತು. ಕೊನೆಗೆ ಹುಡುಗಿಯ ಅಪ್ಪನೇ ಹೇಳಬೇಕಾಯ್ತು-

“ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರ್ತದೆ. ಆದ್ರೆ ಮಾತ್ನಾಡಿ ಅಷ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ.”

ಅಮ್ಮನಿಗೀಗ ಬಹಳಷ್ಟು ಕೋಪ ಬಂತು. ಅವರು ಗುಡುಗಿದರು-

“ಮತ್ತೆ ಯಾಕೆ ಪೋಟೋ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು? ನಮ್ಮ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತನಾಡುವವರೇ ಬೇಕೊಂತ ನಾವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದೇವಲ್ಲಾ.”

ಅಮ್ಮ ಕೋಕ್‌ನ ಒಂದು ಸಿಪ್ ಕುಡಿದಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲೋ ಅಷ್ಟೇ.

ಗ್ಲಾಸ್‌ನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನಲ್ಲಿ- “ಹೋಗುವಾ, ಹೋಗುವಾ.”

ಆದೇ ಸಂಜೆ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಲಯನ್ಸ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನವರ ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು. ಯಾವುದೋ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಅವರದೊಂದು ಭಾಷಣವಿತ್ತು. ಹೇರ್ ಡ್ರೆಸ್ಸರ್ ಪುನಃ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಹಾಡಿನಂತೆ ಮಧುರವಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು-

“ಸಕ್ಕೆನ್ನಾ ಹೇಗೆ? ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಆಯ್ತು?”

ನಾನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿ “ನೋ” ಎಂದೆ.

ಅಮ್ಮನ ಹೇರ್ ಡ್ರೆಸ್ಸಿಂಗ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಆಕೆ ನನ್ನ ಬದಿ ಬಂದು ಕುಳಿತಳು. ಸಮುದ್ರದ ಬದಿಯ ಗಾಳಿಯಂತೆ. ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದಳು. “ಐ ಎಮ್ ಸ್ಲಾರೆ, ಏನೂ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವಾ?”

ನಾನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದೆ. ಆಕೆಯ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದ ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆಕೆಯ ಮುಖ ನದಿ ನೀರಂತೆ ಮೋಹಕವಾಗಿತ್ತು. ತುಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲಿನ ಪ್ರಭೆಯಿತ್ತು.

ಅಮ್ಮ ಹೊರಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಆಕೆ ಹೇಳಿದಳು-

“ಡೋಂಟ್ ವರೀ, ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ.”

ನಾನು ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ನನ್ನ ಹೆಗಲು ತಟ್ಟಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹವಿದ್ದವಳಂತೆ ಹೇಳಿದಳು-

“ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಯು ವಿಲ್ ಫೈಂಡ್ ದ ರೈಟ್ ಗರ್ಲ್.”

ಈಗಲೂ ನನ್ನಿಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವಳು ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಬಿಡಲು ನಾನು ತಯಾರಿದ್ದೆ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ.

ಎರಡು ದಿನ ಕಳೆದು ನಾವು ಮೂರನೆಯ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೋಡ ಹೋದೆವು. ಈ ಹುಡುಗಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದ್ದಳು. ಜಿಗಿಜಿಗಿ ಹೊಳೆಯುವ ಡ್ರೆಸ್ ಹಾಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಂತೂ ತೀರಾ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು. ಅಮ್ಮ ಆಕೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಯ ಅಮ್ಮ ಕೇಳಿದರು-

“ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಪ್ರಾಯ ಎಷ್ಟು?”

ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದರು- “ಪ್ರಾಯ ಎಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ? ಎಷ್ಟಾದರೇನಂತೆ? ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಅವನಿನ್ನೂ ಮಗು.”

ಹುಡುಗಿಯ ತಂದೆ ಬಲು ಮೆದುವಾಗಿ ಕೇಳಿದರು-

“ನಿಮಗೆ ಮಗುವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವು ಕೇಳುವುದು ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಾಂತ.”

ನಾನು ಕೂಡಲೇ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದವನಂತೆ ಹೇಳಿದೆ - “ಮೂವತ್ತೊಂಭತ್ತು.”

ಅಮ್ಮನನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದರು. (ಮತ್ತೆ ಕಾರಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತೊಂಭತ್ತು

ಅಂತ ಯಾಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಮೂವತ್ತೆರಡು ಅಂತ ಹೇಳಿಕೇನಾಗಿತ್ತು ನಿಂಗೆ ಅಂತ ನನಗೆ ಜೋರು ಮಾಡಿದಿರಲ್ಲ.)

ನನ್ನ ಉತ್ತರ ಬಂದದ್ದೇ ತಡ, ಹುಡುಗಿಯ ತಂದೆ ಹೇಳಿದರು- “ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಇಪ್ಪತ್ತಾರಷ್ಟೇ. ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದ ಮೇಲಿನ ಹುಡುಗ ನಮಗೆ ಬೇಡ.”

ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಿರಿಚುವ ಸ್ವರದಲ್ಲೇ ಅವರು ಹೇಳಿದರು-

“ಏನು ಹಾಗಂದ್ರೆ? ಇವ ಅಮೆರಿಕದ ಹುಡುಗ. ನೀವೇನೆಂದು ತಿಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಪಿಎಚ್‌ಡಿ ಮಾಡ್ಲಕ್ಕೆ ಆರು ವರ್ಷ ಹಿಡಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯ ಆಯ್ತು ಅಷ್ಟೇ. ಡಿಗ್ರಿ ಆಗಲಿ, ಮತ್ತೆ ಮದ್ದೆಯಾಗ್ತೇನೆ ಅಂತ ಕೂತದ್ದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಾಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯ್ತು.”

ಹುಡುಗಿಯ ತಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದು-

“ಅಮೇರಿಕಾದವನಾಗ್ಲೀ ರಷ್ಯಾದವನಾಗ್ಲೀ. ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ. ಪ್ರಾಯ ಮಾತ್ರ ಮೂವತ್ತಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಷ್ಟೇ ಬೇಕು ನಮಗೆ.”

“ಅದೇನು ಹಾಗೆ? ಪ್ರಾಯ ಪ್ರಾಯ ಅಂತ ಕೂತಿದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ ಮದ್ದೆ ಆಗಬೇಕಲ್ಲಾ, ಅದೂ ಅಮೇರಿಕಾದ ಹುಡುಗ ಬಂದಿರುವಾಗ.”

“ನಮ್ಮ ಮಗಳ ಮದುವೆ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಚಿಂತೆ ಬೇಡ. ಅದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೇವೆ.”

“ನಮ್ಮಂಥಾ ಮನೆತನದವರು ನಿಮಗೆ ಸಿಗಬೇಕಲ್ಲಾ.”

“ಸಿಕ್ತಾರೆ ಸಿಕ್ತಾರೆ, ನಿಮ್ಮ ಯಾಕೆ ಚಿಂತೆ?”

“ನೀವು ಹೀಗೆ ಹಟಕಟ್ಟಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಥದಕ್ಕೆ?”

ನನಗೆ ಇನ್ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ಹೊರಗೆ ಕೆಲಸದವಳು ತರಕಾರಿ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಬಾರ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ತಂದು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅಮ್ಮ ಇನ್ನು ಐದಾರು ನಿಮಿಷ ವಾದ ಮುಂದುವರಿಸಿ ಅನಂತರ ಗುಡುಗುಡು ಅಂತ ಹೊರಬಂದರು.

ಮನೆಗೆ ಹಿಂದೆ ಬಂದಾಗ ಕತ್ತಲಾಗಿತ್ತು.

ಊಟವಾದ ನಂತರ ಅವರು ತಲೆನೋವು, ತಲೆನೋವು ಅಂತ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ನಾನು ಫ್ಲೆಟ್‌ನಿಂದ ತಂದ ಮ್ಯಾಗಜೀನ್ ಒಂದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆ. ಕೆಲ ನಿಮಿಷದ ನಂತರ ಅವರು ಹೇಳಿದರು- “ನೀನೇನೂ ಗಾಬರಿಯಾಗುವುದು ಬೇಡ. ಅಂಥಾ ಹುಡುಗಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಕು? ನಾಯಿ ಸಂತೆ. ಎಷ್ಟು ಬೇಕು. ಸಿಕ್ಕದೆಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ತಾರೆ”

ನಾನು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ಅಮ್ಮನ ಹೇರ್ ಡ್ರೆಸ್ಸರ್ ಅಲ್ಲೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿನಿಂತುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಹೆಗಲು ಮುಟ್ಟಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಯ್ತು. ಆಕೆಯ ಉಸಿರಿನ ಗಾಳಿಯನ್ನೇ ನಾನು ಹೀರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದೆ.

“ನಿಮ್ಮ ಹೇರ್ ಡ್ರೆಸ್ಸರ್‌ಗೆ ಮದ್ದೆಯಾಗಿದೆಯಾ?”

“ಯಾರು ಹರಿಣಿಯಾ? ಇಲ್ಲ ಯಾಕೆ?”

“ಶಿ ಈಸ್ ಸ್ವೀಟ್.”

“ಯಸ್ ಶಿ ಈಸ್.”

“ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಅವಳು ತುಂಬಾ ಮುದ್ದಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳನ್ನೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ್ರೆ ಹೇಗೆ ಅಂತ.”

ಅಮ್ಮ ಆ ಕೂಡಲೇ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ಕುಳಿತು - “ಓ ಮೈ ಗಾಡ್” ಅಂತ ಚೀರಿದರು. ಮರು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಸೋಫಾದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರು. ಬಿದ್ದ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ನರಹರಿ ಭಟ್ಟ ಓಡಿಬಂದ. ತನ್ನ ಒದ್ದೆ ಬೈರಾಸದಿಂದ ಅಮ್ಮನ ಮುಖಕ್ಕೆ ನೀರು ಚೆಮುಕಿಸಿದ. ಬೈರಾಸವನ್ನು ಫ್ಯಾನ್‌ನ ಹಾಗೆ ಬೀಸಿದ.

ಎರಡು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಎದ್ದು ಕುಳಿತರು. ನಾನು ಹೇಳಿದೆ-

“ಐ ಎಮ್ ಸ್ವಾರೀ. ವೆರಿಸ್ವಾರೀ.”

“ಅಂಥಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಕೇಳುವುದರ ಬದಲು ನೀನು ನನಗೆ ವಿಷ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಯಿಸಬಹುದಲ್ಲಾ, ನಿನ್ನಂತಹ ಮಗ ಇದ್ದ್ರಾ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ್ರಾ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?”

“ಐ ಎಮ್ ಸ್ವಾರೀ. ಮಮ್ಮಿ!”

“ಸ್ವಾರಿ, ಸ್ವಾರಿ. ನಿಂಗ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಕ್ಕಾದ್ರಾ ಹೇಗೆ ಬಂತು ತಲೆ, ಹೇಳು. ಅವಳೆಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲಿ? ಅವಳ ಮನೆತನ ಎಂಥದ್ದು ನಮ್ಮ ಗೌರವ ಎಂಥದ್ದು? ಕೇಳೀಯಲ್ಲಾ ನೀನು? ನೀನು ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕಲಿತದ್ದು ಇಷ್ಟೇಯಾ? ಪಿಎಚ್‌ಡಿ ಮಾಡಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ ಎಂಥಾ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಹೇಳು.”

ಎರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ನಾನು ಬ್ರೇಕ್‌ಫಾಸ್ಟ್ ಮುಗಿಸಿ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಚಾಚಿಕೊಂಡು ಟೆಲಿಫೋನ್ ಯೆಲ್ಲೋಪೇಜಸ್ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನರಹರಿ ಭಟ್ಟ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೋ ನೋಡಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದ. ಅಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ನಾನು ಈಚೆ ಬಂದೆ.

ಸೋಫಾದ ಒಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರಂತೆ ತಲೆ ಕೂದಲು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಜೀನ್ಸ್ ತೊಟ್ಟ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ನಾನು ಬರುತ್ತಿರುವಂತೆ ಚುರುಕಾಗಿ ಎದ್ದು ಬಂದು ಹೈ ಎಂದು ಕೈ ಮುಂದೆ ತಂದಳು. ಕೈ ಕುಲುಕಿ, ತನ್ನ ಹೆಸರು ರಮಾ ಚಟರ್ಜಿಯೆಂದೂ, ಅಮ್ಮನ ಫೆನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಕನ್‌ಸಲ್ಟಿಂಗ್‌ರ ಮಗಳೆಂದೂ, ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶಿಕಾಗೋ

ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆದುಬಂದುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದಳು. ನಾನು ಬಂದುದನ್ನು ಅಮ್ಮನಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ವಿಚಾರಿಸಿ ಹೋಗೋಣ ಅಂತ ಬಂದೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ ಕೂತುಕೊಂಡಳು.

ನಾನು ಅದೇ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆ. ಆಕೆಯ ಮಾತು, ದೇಹ, ನಗು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಅಸಾಧ್ಯ ಉಲ್ಲಾಸವಿತ್ತು. ಮಾತಿನ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಿತ್ತು.

ಅನಂತರ ಅರ್ಧಗಂಟೆ ನಾವು ಶಿಕಾಗೋದ ಸೀಯರ್ಸ್ ಟವರ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕ್ಯಾಲಿಪೋರ್ನಿಯಾದ ಭೂಕಂಪಗಳವರೆಗೆ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದೆವು. ಅವಳ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ನೈಜತೆಯಿತ್ತು. ಮಾತು ಮಾತು ಮಾತು. ನಾನು ಮುಗ್ಧನಾಗಿ ಅವಳನ್ನೇ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಆ ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳು ನನಗೆಷ್ಟೋ ಸುಖ ಕೊಟ್ಟವು. ಆಕೆಯ ಮುಗ್ಧತೆಗೆ ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ಮಾರಿಬಿಟ್ಟೆ ಆಕೆಯ ಸಾಮೀಪ್ಯ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನ ತುಂಬಿಸಿತು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಸದ್ದಾಯಿತು. ಕಾಲ್ ಬಂದುದು ರಮಾಳಿಗೆ- ಆಕೆಯ ತಾಯಿಯಿಂದ.

ಟೆಲಿಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು- “ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಬರಬೇಕಂತೆ.”

ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದವಳೇ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸುತ್ತಾ ಹೊರಟು ಹೋದಳು.

ಅಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದನಂತರ ನಾನು ರಮಾ ಚಟರ್ಜಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದರು-

“ಅವಳ ಡೈರ್ಯ ನೋಡಬಾರದಾ.”

“ಯಾಕೆ?”

“ಯಾಕೆ? ಹೇಳದೆ ಕೇಳದೆ ಹೀಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮಾತನಾಡಿಸುವುದೆಂದ್ರೆ! ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಷ್ಟೇ ನಾನು ಅವಳ ಅಪ್ಪನಲ್ಲಿ ನೀನು ಬಂದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೇನೇ, ಆಗ್ಬಹುದು ಅವಳು.”

“ಬಟ್ ಶಿ ಈಸ್ ನೈಸ್.”

“ಎಂಥಾ ನೈಸ್? ನೀನು ಅವಳನ್ನೇನಾದ್ರೂ ಮದ್ದೆ ಆಗಬಹುದಂತೆ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀಯ ಹೇಗೆ? ಅವಳೋ... ಶಿ ಈಸ್ ಎ ಬಿಚ್.”

“ಹೌದಾ? ಆದ್ರೆ ಒಳ್ಳೇ ಹುಡುಗಿ ತರ ಕಂಡು ಬಂದಳು.”

“ಬಟ್ ಶಿ ಈಸ್ ಜಸ್ಟ್ ಎ ಬಿಚ್.”

ಅನಂತರ ಎರಡು ದಿನದ ನಂತರ ರಾತ್ರಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂತುಕೊಂಡಾಗ ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದರು-

“ಅಲ್ಲಾ ನಿಂಗೆ ಈಗ ಮದುವೆಯೇ ಆಗಬೇಕಂತ ಏನು? ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದಿ ಈ ಜೂನ್‌ಗೆ ನಿಂಗೆ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷ. ಇನ್ನು ಮದ್ದೆ ಆಗಿ. ಮಕ್ಕಾಗಿ... ಅದು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾ?”

ನಾನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಅವರು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳೇನೂ ಇಲ್ಲ ಅವರು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು-

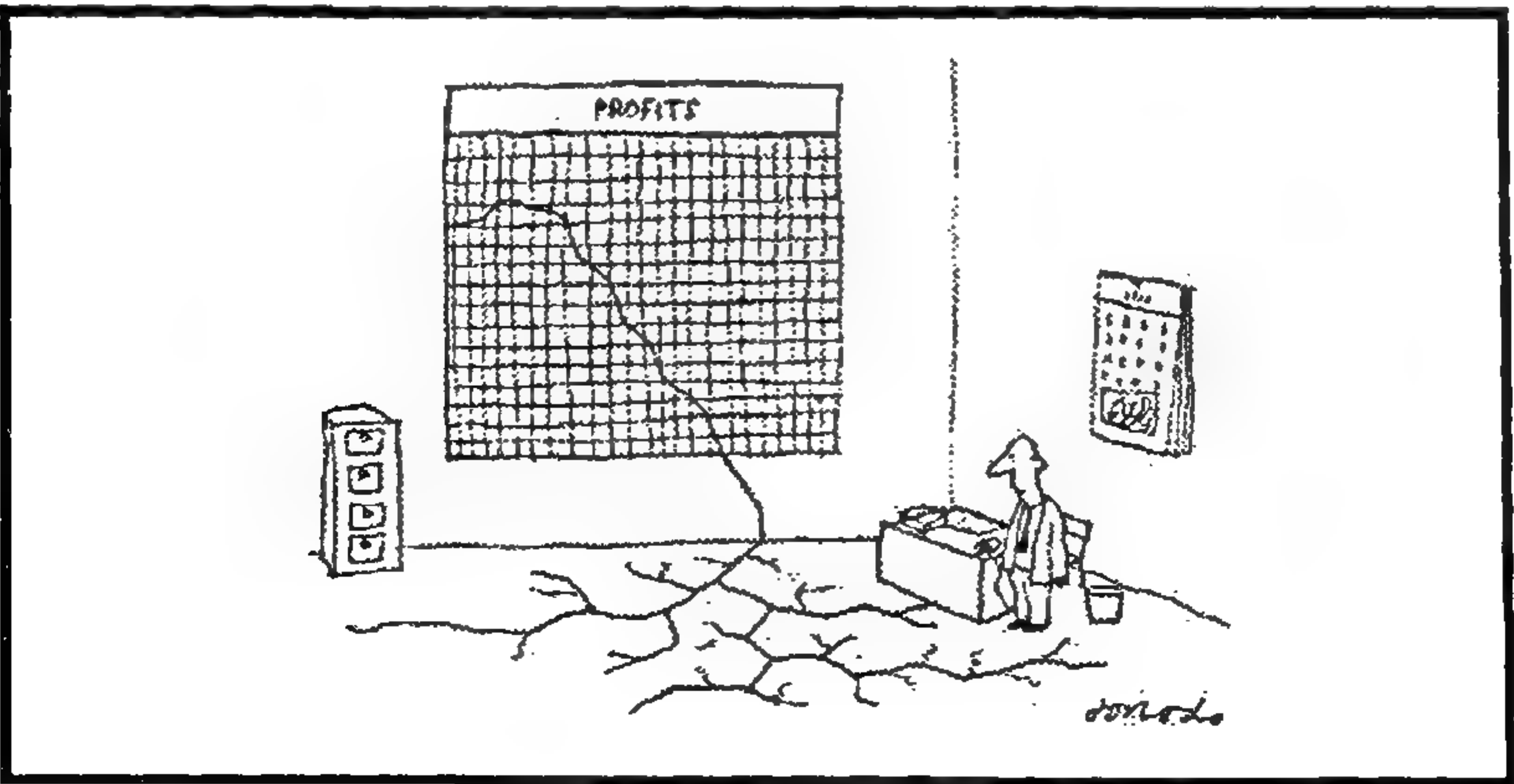
“ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ್ರೆ ಸಾಕಾ. ಅದರ ಕಷ್ಟ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರಾಗಿದ್ದರೆ. ಏನೋ ಆಯ್ತು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಜೀವನ ನಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಕಡೆ. ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡ ಅದು. ಜೈಲಾದ್ರು ಆಗಬಹುದು, ಅದಲ್ಲ... ಇದೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀಯಾ?”

“ಇಲ್ಲ”

“ಮತ್ತೆ? ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಿಂಗೆ ಮದುವೆಯೇ ಬೇಡ.

ಅಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ ಅಂತ ಆದ್ರೆ ನಮ್ಮ ನರಹರಿ ಭಟ್ಟ ಇದ್ದಾನಲ್ಲಾ ಅವನನ್ನೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದಲ್ಲಾ? ಅವನಿಗೇನು? ಬರುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಾದರೇನು ಅಮೇರಿಕಾ ಆದ್ರೆ ಏನು, ಅವನಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ. ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಇನ್ನೂರು ಡಾಲರ್ ಎಂದ್ರೆ ಆರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ. ಅಂಥಾ ಸಂಬಳ ಇಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರಿಗೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ.... ಸಂತೋಷದಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಾನೆ.”

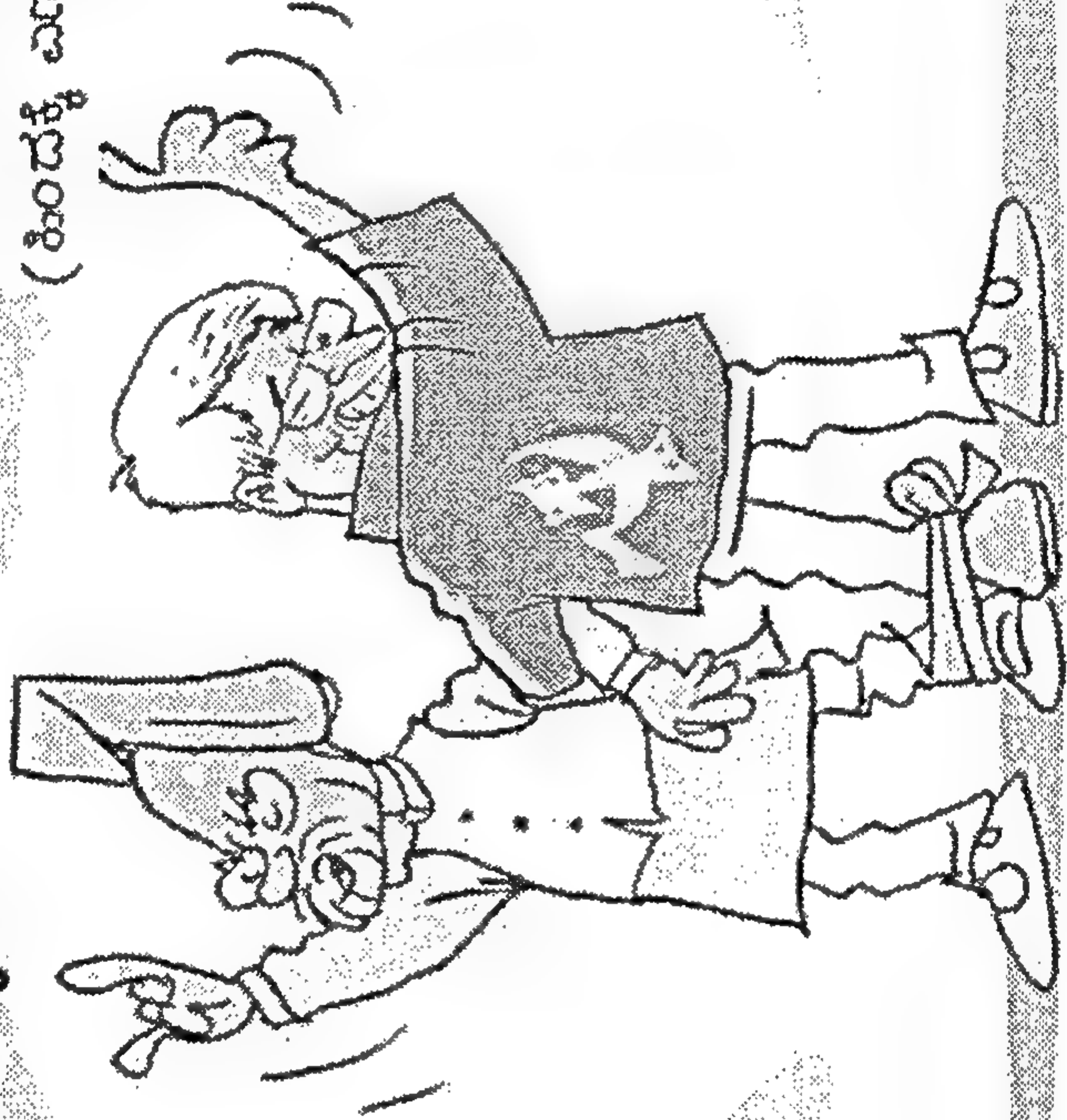
ಮೂರು ದಿನಗಳ ನಂತರ ನಾನು ನರಹರಿ ಭಟ್ಟನಿಗೆ ವೀಸಾ ಮಾಡಿಸಿ ಬಂದೆ. ಅದರ ಮರುದಿನವೇ ನಾನು ಮತ್ತು ನರಹರಿ ಭಟ್ಟ ಲಾಸ್ ಏಂಜಲೀಸ್‌ಗೆ ವಿಮಾನ ಏರಿದೆವು. ವಿಮಾನ ಹತ್ತಿದ ನಂತರವೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾದುದು. ನರಹರಿಭಟ್ಟನಿಗೂ ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ ಬರುತ್ತದೆ ಅಂತ.

4...3...2...

(ಹೊಂದಕ್ಕೆ ಎದ್ದು)

1-2-3!

ಚಿತ್ರಕಲಾ
ಕಲಾಕಾರ

ಸೌಜನ್ಯ: ಶೇಖರ್ ಗುರೇರ

ನಿಧಾನಕ್ಕಾಗಿ...

- ಕುಮುದಾ ಪ್ರದೂಷೋತ್ತಮ್

ಭಾರತೀಯರು ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವ ವಿಖ್ಯಾತರು (ಅಷ್ಟಲ್ಲದೆ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಜಾಂಗ್ಲಾದೇಶ, ಟೆಪೆಟ್, ಶ್ರೀಲಂಕಾದಿಂದ ನಿರಾಶ್ರಿತರೇಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತಿದ್ದರು?) ಅದರಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅತಿಥ್ಯ ಅಂತಂದ್ರೆ ಮುಗಿದೇ ಹೋಯ್ತು. ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಅನ್ನವನ್ನು ಅತಿಥಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಆತ ಆಸೆ ಪಟ್ಟಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನೆ ಮಠ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಗಂಟು ಮೂಟೆ ಸಮೇತ ರಸ್ತೆಲಿ ನಿಲ್ಲೋಷ್ಟು ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರಿಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ವಲಸೆ ಬರೋರ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯೊ ತಾಪತ್ರಯ ಯಾಕೇಂತ ತಾವೇ ಅವರ ಭಾಷೆ ಕಲಿತು ಅವರಿಗೆ ಜೀವನೋಪಾಯ ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಇಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸೋಕ್ಕೆ ಅಪರಿಮಿತ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ತಮ್ಮ ಊರಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಾಗುವಂತಹ ಉದಾರ ಹೃದಯಿಗಳು.

ಇಂತಹ ಉದಾರ ಹೃದಯದ ಬಂಧುವೊಬ್ಬರು ಮಗಳ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರು. ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅವರ ಆಸೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ತಯಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಕನ್ಯಾದಾನ ಮುಗಿದು ಮಾಂಗಲ್ಯಧಾರಣೆಯಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೇ ಕಾದಿದ್ದರೇನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅತಿಥಿಗಳು ಡೈನಿಂಗ್ ಹಾಲಿನತ್ತ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದರು. “ಒಂದ್ನಿಮಿಷ ನಿಧಾನಿ ಸಾರ್. ಇನ್ನೂ ಎಲೆ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಹಾಕಿದ ಕೂಡಲೆ ಬಂದು ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ” ಅತಿಥಿಗಳು ಪರಿಚಾರಕರ ಮಾತು ಕೇಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಅವರಿಗೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿರುವಾಗ ಅದೇಕೆ ಕೇಳ್ಯಾರು? ನುಗ್ಗಿದವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಮಂದಿ ಸ್ಥಾನ ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಇನ್ನರ್ಧ ಮಂದಿ ಹ್ಯಾಪ್ ಮೋರೆ ಹಾಕಿ ಬಾಗಿಲ ಹೊರಗೆ ಮೊದಲ ಪಂಕ್ತಿಯವರತ್ತ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಅಮೇರಿಕದ ಧೂತಾವಾಸದ ಕಛೇರಿಯ ಮುಂದೆ ವೀಸಾ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ನಿಂತರು.

ಎಲೆ ಹಾಕಿದೊಡನೆ ಉಪ್ಪು, ಕೋಸಂಬರಿ, ಚಟ್ನಿ, ವಿಧ ವಿಧವಾದ ಪಲ್ಯಗಳು, ಮಜ್ಜೆಗೆ ಹುಳಿ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದು ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ನಿಗದಿತ ಸ್ಥಾನ ಅಲಂಕರಿಸಿದವು. ಬಡಿಸುವ ಬಾಣಸಿಗರಿಗೂ ಅವಸರವೇ. ಅವರಿಗೇನು ಬಡಿಸಲಿರುವುದು ಇದೊಂದೇ ಪಂಕ್ತಿಯೇ? ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಡಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತರೆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋದು ಎಂದು? ಶರವೇಗದಲ್ಲಿ ಬಡಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಕನ್ನೆಯ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳ ಅರ್ಧಾತ್ ಅಂದಿನ ಅತಿಥೇಯರ ರಂಗ ಪ್ರವೇಶವಾಯಿತು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಅತಿಥಿಯ ಮುಂದೆಯೂ ನಿಂತು “ಎಲೆ ಹಾಕೋದು ತಡವಾಯ್ತು. ತಪ್ಪು ತಿಳೀಬೇಡಿ ಊಟ ನಿಧಾನಕ್ಕಾಗಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಹೋದರು ಅಲ್ಲಾ ಇವರಿಗೇನು ತಲೆಕೆಟ್ಟಿದೆಯೇ? ಮುಂದಿನ ಪಂಕ್ತಿಯ ಜನ ಒಳನುಗ್ಗಲು ಒಕ್ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಣಸಿಗರೂ ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದು

ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಬಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಮಾತ್ರ ಅದರ ಪರಿವೆಯೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ 'ನಿಧಾನಕ್ಕಾಗಿ' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತವರು ಮತ್ತೇನು ಮಾಡಬೇಕು ತ್ರಿಶಂಕುವಿನಂತೆ ನೇತಾಡುವುದೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು? ಆತಿಥೇಯರು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಮಾವಯ್ಯ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಗೂ ಬಂದು ಹಲ್ಲಿರಿಯುತ್ತಾ 'ನಿಧಾನಕ್ಕಾಗಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುನ್ನಡೆದರು. ಬಾಯ್ತುಂಬಾ ಮೊಳಕೆ ಕಾಳಿನ ಕೋಸಂಬರಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅಗಿಯಲು ಹರಸಾವಸ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾವಯ್ಯ ಬಾಯ್ತೆಗೆಯದೆ ಆಗಲಿ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಾ ತಲೆ ಆಡಿಸಿದರು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಪತ್ತೆಗೆ ರೇಗಿಹೋಯಿತು ಮೊದಲೇ ಪ್ರಾಣ ನಿಧಾನಿ ಇನ್ನೂ ನಿಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದರೂಂತ ನಿಷ್ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿ ನಿಂತೇಬಿಟ್ಟರೆ? ಗಂಡನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬುಸುಗುಟ್ಟಿದರು. "ಅಪ್ಪು ಹೇಳಿದ್ದೂಂತ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಎಲೆ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತೇ ಬಿಡ್ಬೇಡಿ ಹೇಳೋದೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಉಪಚಾರಕ್ಕಷ್ಟೇ. ಎಲ್ಲಾ ಆಗ್ಲಿ ಚಿರೋಟಿ ಬಾದಾಮಿ ಹಾಲಿಗೆ ಬಂದು ನೀವಿನ್ನೂ ಕೋಸಂಬಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದೀರ. ಬೇಗ ತಿಂದು ಮುಗ್ಗಿ".

ಪಾಪತ್ತೆ ರೇಗಲು ಕಾರಣವಿತ್ತು. ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ಮಾವಯ್ಯನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವಾಗ ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಜೊತೆ ದೊಡ್ಡ ಬಾಯನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೇ ವಿನಹ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿದೂಗುವಂತಹ ಅನ್ನನಾಳ ರಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಾಮೂಲಿಗಿಂತ ಸಂಕುಚಿತಗೊಳಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ತುತ್ತನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಗಿಯದೆ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಸುಂಗಿದರೆ ಅನ್ನನಾಳದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಪಾಕಿಕೊಂಡು ಮೇಲಕ್ಕೂ ಏರದೆ ಕೆಳಕ್ಕೂ ಇಳಿಯದೆ ಮಾರಣಾಂತಿಕ ವೇದನೆಯಿಂದ ಒದ್ದಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದಂಪತಿಗಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರೆ ತಮಗೆ ಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಇವರೂಟ ಮುಗಿಸಿ ಎದ್ದರೂ ಅವರಿನ್ನೂ ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿರಸ ನೆಕ್ಕುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಪಾಪತ್ತೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಚಪಾತಿ, ಬೆಂಡೇಕಾಯಿ ಮಸಾಲೆ ಪಲ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಮಾವಯ್ಯ ಒಂದೊಂದೇ ಚಪಾತಿ ತುಂಡಿಗೆ ಬೆಂಡೇಕಾಯಿ ತುಂಡು ನಂಚಿಕೊಂಡು ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟ ದನವನ್ನು ನೆನಪಿಸುವಂತೆ ಅಗಿಯತೊಡಗಿದರು. ಒಂದೊಂದು ತುಂಡೂ ಅದೆಷ್ಟು ಬಾರಿ ಅಗಿಯುತ್ತಾರೋ ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲ. ಎಣಿಸತೊಡಗಿದರು ಪಾಪತ್ತೆ, 1,2,3...35,36...45..48... ಎಣಿಸುತ್ತಾ ಎಣಿಸುತ್ತಾ ಐವತ್ತು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಬೇಜಾರಾಗಿ ಎಣಿಸುವುದೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಅಂದು ಎರಡು ಚಪಾತಿ ಪಲ್ಯ ಮುಗಿಸಲು ಒಂದೊಂದರ ಗಂಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಪಾಪತ್ತೆ ಅಂದೇ ತಮ್ಮ ಅಡುಗೆಯ ಮೆನು ಬದಲಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ದಿನಾ ರಾಗಿ ಮುದ್ದೆ ಸೊಪ್ಪಿನ ಸಾರು. ಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯ ಜೊತೆ ಮಾಡಲೂ ಸುಲಭ. ಮುದ್ದೆಯನ್ನು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಉಂಡೆ ಮಾಡಿ ಸಾರಿನಲ್ಲುರುಳಿಸಿ ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಅಗಿಯುವ ಪಾಪತ್ರಯವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಸುಂಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು ಮಾವಯ್ಯ. ಹದಿನೈದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದಾಗ ಪಾಪತ್ತೆಗೆ ತಮ್ಮ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಮಿಷಿ.

ಮಾವಯ್ಯ ಅಂತಹ ಪರಂಪರೆಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದವರು. ಆ ಪರಂಪರೆಯ

ಮಂಟಿ ದಿನದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಊಟ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲೇ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾವಯ್ಯನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಇದರಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ತಿಪಟೂರಿನ ಸಮೀಪದ ಕುಗ್ರಾಮವೊಂದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅಡಿಕೆ ಹಾಗೂ ತೆಂಗಿನ ತೋಟವಿತ್ತು. ಸಾಕಷ್ಟು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದವರಿಗೆ ಆಫೀಸು, ವಾಹನ ದಟ್ಟಣೆಯ ತಾಪತ್ರಯವಿಲ್ಲದ ಧಾವಂತವಿಲ್ಲದ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಜೀವನ, ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದು ತೋಟ ಸುತ್ತಿ ಆಳುಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡಿ ಬಂದರೆ ಅಂದಿನ ಅವರ ಆಫೀಸ್ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದಂತೆ, ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ, ಒಂದಕ್ಕೆ ಆಸಾಮಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರೆ ಮೇಲಕ್ಕೇಳಲು ಎರಡಾದರೂ ಆಯಿತು ಮೂರಾದರೂ ಆಯಿತು. ಕೇಳುವವರಾರು? ಇಂತಹವರು ಹತ್ತಿರದ ಬಳಗದ ಮದುವೆಗೆಂದು ಧಾವಂತದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಸುದ್ದಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು.

ಮೊದಲನೇ ಪಂಕ್ತಿಯ ಮೊದಲನೆಯವರಾಗಿ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ವಿರಾಜಮಾನರಾದರು. ವ್ಯಂಜನಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವು. ಭೋಜನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯ್ತು. ಮೊದಲನೇ ಪಂಕ್ತಿಯವರೆಲ್ಲಾ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಕೈತೊಳೆಯಲು ಮೇಲೆದ್ದಾಗ ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಹೆಂಗಸರು ಸೀರೆಯ ನೆರಿಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೇತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ಬಕೆಟ್ ಹಿಡಿದು ಬಂದರು. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಆಗತಾನೇ ಪಲ್ಯವನ್ನು ಅನ್ನದ ಜೊತೆ ಕಲೆಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾಕೆ ತುಸು ದಾಷ್ಟೀಕದವಳು. “ಇದೇನ್ಬುದ್ದೀ? ಎಷ್ಟೊಂತ ಕಾಯಕ್ಕಾಯ್ತದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿಯೇಬಿಟ್ಟಳು. “ನೀನೇನು ಕಾಯ್ಬೇಡ. ನಂದೊಂದು ಎಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡು” ಎಂದು ಊಟ ಮುಂದುವರೆಸಿದರು. ಎರಡನೇ ಪಂಕ್ತಿಯವರು ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಮೂರನೇ ಪಂಕ್ತಿಗೆ ಎಲೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಸಾಂಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಕಲೆಸಿ ಹಪ್ಪಳ ಸಂಡಿಗೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡರು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಂಕ್ತಿಯ ಜೊತೆ ಹೋಳಿಗೆ ಪಾಯಸದ ಸೇವನೆಯಾಯಿತು. ಐದನೆಯದೇ ಕಡೇಪಂಕ್ತಿ. ಬಾಣಸಿಗರು, ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡಿದ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರು ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು. ಅವರೊಡನೆ ಕೊನೆಗೂ ಊಟ ಮುಗಿಸಿದ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮೇಲಕ್ಕೇದ್ದರು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಕೈ ತೊಳೆದು ಬಂದ ಬಾಣಸಿಗರು ಹೊದಿದ್ದ ಟವೆಲನ್ನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಕಾಲು ಹಿಡಿದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರಂತೆ. “ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ಅವತಾರ ಪುರುಷರು. ಊಟ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೇಂತಲೇ ಜನ್ಮ ತಾಳಿರುವವರು. ನಿಮ್ಮಂತಹವರಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಎರಡು ಹೊತ್ತಿನ ಅನ್ನ ದೊರಕುತ್ತಿರುವುದು. ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ” ಎಂದರಂತೆ. ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗಂಡನ ನಿಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಮೂದಲಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಮಾವಯ್ಯ ತಮ್ಮ ಈ ಭವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಮಾವಯ್ಯನದು ಈ ಪರಿಯಾದರೆ ಅವರ ಏಕಮಾತ್ರ ಅಳಿಯ ರಾಮಣ್ಣ ಇದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧ. ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಎರಡೇ ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಮಂಗಮಾಯ! ಎಷ್ಟೊ ಬಾರಿ ಕಾಯುವ ವ್ಯವಧಾನವೂ ಇಲ್ಲದೆ ತಾನೇ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಚಮಚದಿಂದ ಕಲಸು ಮೇಲೋಗರ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ಕಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ!

ಒಮ್ಮೆ ರಾಮಣ್ಣ ಊರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಪರೂಪದ ಅಳಿಯನಿಗಾಗಿ ಹಬ್ಬದಡಿಗೆ

ತಯಾರಿಸಿದ್ದರು. ಮಾವ, ಅಳಿಯ ಆಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು. ಪಾಪತ್ತೆ ತಂದು ಬಡಿಸಿದರು. ಮೊದಲು ಅನ್ನ ಬಡಿಸಿ ಬಟಾಣಿ ಹುಳಿಯ ಪಾತ್ರೆ, ತರುವುದರಲ್ಲಿ ರಾಮಣ್ಣನ ತಟ್ಟೆ ಖಾಲಿ! ಅರೆ, ತಾನು ಅನ್ನ ಬಡಿಸುವುದನ್ನೇ ಮರೆತೇನೇ? ಮತ್ತೆ ಅನ್ನ ತಂದು ಬಡಿಸಿ ಹುಳಿ ತರುವುದರೊಳಗೆ ಅನ್ನ ಮತ್ತೆ ಖಾಲಿ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅನ್ನ ತರಲು ಒಳ ಹೋಗಲಿದ್ದವರನ್ನು ರಾಮಣ್ಣ ತಡೆದ. "ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ. ಹುಳಿ ಬಡಿಸಿ ಬಿಡಿ. ಅನ್ನ ಮತ್ತೆ ತರುವಿರಮತೆ" ಹುಳಿ ಬಡಿಸಿ ಅವಸರ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ತಂದರು. ಮತ್ತೆ ತಟ್ಟೆ ಖಾಲಿ. ಹುಳಿಯನ್ನು ಹಾಗೇ ಕುಡಿದಿದ್ದ ಭೂಪ, ಇದ್ಯಾಕೋ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಎನಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ತಟ್ಟೆ ಮುಂದೆ ತಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಬಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಪಾಪ, ಮಾವಯ್ಯ ಶಾವು ಊಟ ಮಾಡುವುದು ಮರೆತು ಅಳಿಯನನ್ನು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟರು.

ಲೋಕೋಭಿನ್ನ ರುಚಿ: ಎನ್ನುವಂತೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರದು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅತಿಥಿಗಳ ಮುಂದೆ 'ನಿಧಾನಕ್ಕಾಗಿ' ಎನ್ನದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೆಂದರೂ ನಾವು ಸುಸಂಸ್ಕೃತರು.

ಇಂಟರ್ನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾಯಿ ಅಂತ
ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ ?

ತುಂತುರು

- ದಬ್ಬಿಂಗ್ ಯಾಕೆ ? ಒರಿಜಿನಲ್ ಓಕೆ
- Ambition plus money = Ambani
- ಮಗುವಿಲ್ಲದ ಮಂದಿಯಷ್ಟೇ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದಾರೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ
- ಸುಂದರ ಎಂಬಾತ ಒಬ್ಬ ಚೆಲುವೆಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಗೆಳೆಯರು ಹೇಳಿದ್ದು : ನೀನೂ ಸುಂದರ, ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಸುಂದರ.
- Stress is ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ. Present everywhere.
- ನಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆ 100 ಕೋಟಿ ಎಂದಿದ್ದರೂ ಲೈಂಗಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಸಂಕೋಚ.
- Winning Silver is losing Gold
- ಹ್ಯಾರಿ ಪಾಟರ್ ಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಚಂದಮಾಮ ಮರೆಯದಿರಿ.
- Put on makeup but look like madeup
- ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುವುದು ಪಿಜ್ಜಾಕಾಗಿ, ಜೇನ್ಸ್ ಪ್ಯಾಂಟಿಗಾಗಿ.
- ಬೆಲ್ಟ್ ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ಯಾಂಟ್ ನಿಲ್ಲಲಾರದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಯಾರೂ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು.
- ನಾವು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುತ್ತೇವೆ.
- You cannot choose your father but you can chose your Father in Law
- ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ನೂರೇಂಟು ಕಾರಣಗಳು ಎಂದಾಗ ಬಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ : ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕಾರಣವೇ ಬೇಕಿಲ್ಲ

- ದಂನಳಿ

ಚಿರತೆ ಚುಕ್ಕೆ ರುಮಾಲು

- ಶಿವು

ಮುಂಗಾರು ಮಳೆ ನಿಂತು ಒಂದು ವಾರದ ಕಾಲ ಬಿಸಿಲಿನ ಝಳ ಬೇಸಿಗೆ ಶರಪಾನೇ ಹೊಡೆತಿತ್ತು ನೋಡಿ. ಆಗ ಒಂದು ದಿನ ಶರಲೇಖ ಮತ್ತು ನಾನು ಮನೆಯ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು. ಎಫ್‌ಎಂ‌ನಲ್ಲಿ 'ಒಹೋ ನಶೆಯೋ' ಅಂತ ಯಾವುದೋ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರ ಸಂಗೀತ ಬಿತ್ತರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಪ್ರಜಾವಾಣ ಹಿಡಿದು ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಮೈಚಾಚಿದ್ದೆ. ಶರಲೇಖ, ಹೊಯ್ಸಳರ ಕಾಲದ ತಾಳೇಗರಿಯೊಂದನ್ನ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅವ ಕೈಲಿದ್ದ ಭೂತಗನ್ನಡಿಯನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು 'ಹೌದು, ಜಗದೀಶ ಮಾಡಿದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸರಿಯಲ್ಲ' ಎಂದ. ನನಗೋ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ತತ್ತರಿಸುವ ಹಾಗಾಯಿತು.

'ಅರೆ, ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿತೋ ಮಾರಾಯಾ? ಟೆಲಿಪತಿ ಏನಾದ್ರೂ ಇದ್ದೋ ಹೇಗೆ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

'ಟೆಲೀನೂ ಇಲ್ಲ, ಪತೀನೂ ಇಲ್ಲ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕೆಲಸಾನ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡೋದ್ರಿಂದ ಸಾಧ್ಯ.' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಂದು ಸಿಗಾರ್ ಹಚ್ಚಿದ.

'ಆದ್ರೂ ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಾಪಾರಾನ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚೋದೂ ಅಂದ್ರೆ .....

'ಅದು ಬಹಳ ಸುಲಭ ವತ್ಸನ. ನೋಡು ಈಗ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದ ಹಿಂದೆ ನೀನು ಪ್ರಜಾವಾಣ ಹಿಡಿದು ಸೋಫಾಮೇಲೆ ಧೊಪ್ಪನೆ ಕೂತೆಯಲ್ಲಾ ಆಗಿನಿಂದ ತಾಳೇಗರಿ ನೋಡುವ ನೆವದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಗಮನಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಮೊದಲ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ನೀನು ಪೇಪರ್‌ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ನಿನಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ನಿನ್ನ ಮುಖ ಚರಹೇಲೇ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಮೇಲೆ ನೀನು ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದೆ. ಏನಾದರೂ ಕುರುಕಲು ತಿಂಡಿ ಇದೆಯೇ ಅಂತ ಹುಡುಕುತ್ತೀಯೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆಮೇಲಿನ ನಿನ್ನ ನಿರಾಶ ಮುಖಭಾವದಿಂದ ಜಾನಕಮ್ಮ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಹುರಿಗಾಳು ಮುಗಿದಿದೆ ಎಂಬ ದಾರುಣ ಸತ್ಯದ ಅರಿವು ನಿನಗಾಗಿದ್ದನ್ನು ಊಹಿಸಿದೆ. ಜಾನಕಮ್ಮ ಎಂದ ತಕ್ಷಣ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅವರ ಮಗ ಜಗದೀಶನ ನೆನಪು ನಿನಗೆ ಬಂದಿರಲೇ ಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಶಾನೇ ಆಕೆ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಪೋನಿನಲ್ಲಿ ಜಗದೀಶ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತ ಸಮಾಚಾರಾನ ಹೇಳಿ, ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಜಗದೀಶನ ನೆನಪಾದೊಡನೆಯೇ ನಿನ್ನ ಕೈ ಮುಷ್ಟಿ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕೈಲಿದ್ದ ಪ್ರಜಾವಾಣಿಯ ಮುಖ ಪುಟ ಕಿವಿಚಿದ್ದನ್ನ ಕಂಡ ತಕ್ಷಣ ನಾನು ನಿನ್ನ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ ಅಷ್ಟೇ.'

ಶರಲೇಖ ವಿವರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟೇನಾ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಾಗಿಲ ಕರೆಗಂಟೆ ಕಿಚಗುಟ್ಟಿತು. ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೆ.

ಬಾಗಿಲುವಾಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ (ಅದೇಕೆ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ 'ವ್ಯಕ್ತಿ' ಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ನನಗಂತೂ ತಿಳಿಯದು) ಆಜಾನುಬಾಹುವಾಗಿದ್ದರೂ ಅರವಿಂದ ದಳಾಯತಾಕ್ಷನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಲಹುಬ್ಬಿನ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೋ ಹಳೆಯ ಮಚ್ಚಿನ ಏಟಿನ ಗುರುತಿತ್ತು.

ಕಚ್ಚೆಪಂಚೆ ಜುಬ್ಬಾ ಧರಿಸಿದ್ದ ಆತನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಒಂದು ಭರ್ಜರಿ ಮೈಸೂರು ರುಮಾಲು. ಅದೇನು ಅಂತಿಂಥ ರುಮಾಲಲ್ಲ, ಜರಿ ಅಂಚಿನ, ಬಿಳಿಯ ರೇಷ್ಮೆಯ ರುಮಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜರಿಯ ಬುಟ್ಟಿಗಳಿದ್ದ ಬಹಳ ಢಿಖಾವಾಗಿದ್ದ ರುಮಾಲು ಅದು. ಕಾಲಿಗೆ ಗಿರಕಿ ಛಡಾವು. ಭೂತಕಾಲದಿಂದ ಈತ ಬಂದವನಾದರೆ ಇವನ ಕಾಲಯಾನ ಯಂತ್ರಾನ ಎಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಕ್ ಮಾಡಿರಬಹುದು ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ, ಆತ,

'ಶರಲೇಖ ಅವು ಇದಾರಾ ಸೋಮೆ' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತ ನನ್ನ ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ಕಾಯದೇ, ರೀವಿಯಿಂದ ಒಳನುಗ್ಗಿದ.

'ಬನ್ನಿ ನಾನೇ ಶರಲೇಖ. ತಾವು ಚಿಕ್ಕಬಿದಿರುಕಲ್ಲಿನ ಪಟೇಲ ಗುರುಸಿದ್ದಪ್ಪ ಅಲ್ಲವೇ. ಇಲ್ಲೇ ಸೋಫಾದಮೇಲೆ ಕೂಡಿ. ನನ್ನಿಂದ ಏನಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು?'

ಶರಲೇಖ ಯಜಮಾನರನ್ನ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದಲೇ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ.

ಗುರುಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಸೋಫಾದಮೇಲೆ ಕುಳಿತು,

'ಸೋಮೆ, ಅನಾವೃತ ಆಗೋಗೈತೆ, ಅನಾವೃತ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಾಗಿರೋ ಸಂದೂಕದಿಂದಾನಾವ ಬೆಲೆಬಾಳೋ ಒಡ್ಡೆಗಳು ಕಳುವಾಗ್ಯವೆ. ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿಕಾಲದ ಅಡ್ಡಿಕೆ, ಚಳಿತಂಬು, ಕಡಗ ಎಲ್ಲ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದೋ. ಬೈಗಾಗತೂವೆ ಸಂದೂಕ ತೆಗೆದು ಆ ಬಂಗಾರದ ಒಡ್ಡೆಗಳನ್ನ ನೋಡಿ, ಅಜ್ಜಿ ಆಸೀರ್ವಾದ ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಸಂದೂಕ ಮುಚ್ಚಿಡೋದು ನಾನು ದಿನಾ ಮಾಡೋ ಕೆಲ್ಸ. ಇವತ್ತು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕೊಠಡಿಗೆ ಓಗಿ ಸಂದೂಕ ತೆಗೆದ್ರೆ ಒಡ್ಡೆಗಳೇ ಕಾಣ್ವು. ಅದ್ದೇ ಸೀದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಓಡ್ಬಂದೆ ಸೋಮೆ ಎಂಗಾರಾ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪತ್ತೆ ಮಾಡ್ಕೊಡಬೇಕು ಸೋಮೆ. ಎಂತಾದಾರಾ ಬೋಮಾನ ಕೊಟ್ಟೇನು' ಅಂತ ಗುರುಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಪೇಚಾಡಿಕೊಂಡರು.

'ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ' ಶರಲೇಖ ಕೇಳಿದ.

'ಇಂಥಾವೆಲ್ಲಾ ಪೋಲೀಸ್‌ನೋರ್ಗೆ ತಿಳಿಸೂ ಮಾತಾ. ನನ್ನ ದಾಯಾದಿ ಪುಟ್ಟಸಿದ್ದನೇ ಸಮ್ಮೂರ್ನಾಗೆ ಪೋಲೀಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು. ಅವಂಗೂ ನಮಗೂ ಅಸ್ವಸ್ಥವೇ.'

'ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರು ಇರೋದು?' ಶರಲೇಖ ತನ್ನ ವಿಚಾರಣೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

‘ನಾನು, ನಮ್ಮಂಗಸ್ತು ಸತ್ಯವ್ವ, ಇಬ್ರೇ. ಮೊಗ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲೇತೆ. ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಎಣ್ಣು ಪೇಯಿಂಗ್‌ಗೆಸ್ತ್ ಆಗಿ ಮನೇಲವೈ. ಪ್ರತಿಕ್ಲಾ ಅಂತ ಎಸ್ತು. ಮನೇಲಿ ನಮ್ಮಂಗಸ್ತುರೈ ಜೊತೆ ಇರ್ಲಿ ಅಂತನಾವ ನಾನೇ ಈ ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡ್ತೆ.’

‘ಕೊರಡಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿರ್ತೀರಾ?’

‘ಜಿದು ಸ್ವಾಮಿ. ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಬೀಗ ಆಕಿ, ಬೀಗದ ಕೈನ ಈ ನನ್ನ ಸರಕ್ಕೇ ಸಿಕ್ಸಿರ್ತೀವ್ವಿ ನೋಡ್ರ ಇದೇ ಬಾಗಿಲ ಬೀಗದ ಕೈ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಗುರುಸಿದ್ವಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಸರ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟರು. ಬಂಗಾರದ ಸರ, ಚಿನ್ನದ ಕಟ್ಟಡ ಇದ್ದ ಒಂದು ಉಗುರು ಪೆಂಡೆಂಟ್ ಜಾಗದಲ್ಲಿದ್ದು... ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಉದ್ದನೆಯ ಬೀಗದ ಕೈ ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

‘ಸರಿ, ಇಂತಹ ಕಳ್ಳತನ ಆದಾಗ, ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡದೇ ಕ್ಲೂಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ನೀವು ಹೇಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಾ?’

‘ಕಾರ್ನಲ್ಲೇ ಬಂದಿವ್ವಿ ನಂಜೊತೇನೇ ತಾವೂ ಬಂದ್ಬಿಡಿ. ಕಾರ್ನಾಗೇ ಇಂದಕ್‌ಕಳಿಸ್ತುಡ್ತೀನಿ.’ ಎಂದು ಗುರುಸಿದ್ವಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ನಂತರ ನಾವು ಮೂವರೂ ಅವರ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಬಿದಿರುಕಲ್ಲಿನತ್ತ ಪಯಣ ಬೆಳೆಸಿದೆವು.

ನನಗೋ, ಅವರ ರುಮಾಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅತೀವ ಕುತೂಹಲ.

‘ಪಟೇಲೈ. ನಿಮ್ಮ ರುಮಾಲು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ನಮೂನೆಯದಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

‘ಅದ್ ನಮ್ಮಾತನ್ ಕಾಲದ್ದೂ ಸೋಮೆ, ಚಿರತೆ ಚುಕ್ಕೆ ರುಮಾಲು ಅಂತ್ಲೇ ಅದ್ವ ಕರ್ಯೋದು ನಮ್ ವಂಸದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಾತ ಇಂದೊಂದ್‌ಬಾರಿ ನಮ್ಮೂರ್ಗ್ ನುಗ್ಗಿದ್ದ ನರಭಕ್ಷಕ ಚಿರತೇನ ಬರೇ ಮಚ್ಚಿನಿಂದಾನಾವ ಒಡೆದು ಕೊಂದ್ಬಿಟ್ಟಂತೆ. ಆ ಸಾಅಿಸಾನ ಮೆಚ್ಚಿ ಮೈಸೂರ್ಮಾರಾಜ್ರು ಅವರ್ಗೆ ಇದ್ವ ಬೋಮಾನ ಅಂತ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರಂತೆ. ಕಾಸಿ ಪೀತಾಂಬರದ್ದು ಸೋಮೆ ಇದು. ಈಗಿನ ಕಾಲ್ಯೋರ್ಗೆ ಅದರ್ ಬೆಲೆ ಹೇಗೆ ಎಂಗೊತ್ತಾಗ್ಬೇಕೇಳಿ?’

ಬನಶಂಕರಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಯಶವಂತಪುರ, ದಾಸರಹಳ್ಳಿ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಪಟೇಲರ ಮನೆ ತಲುಪುವುದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಘಂಟೆಯೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಹಳ್ಳಿಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪಟೇಲರ ಮನೆ ಬಹಳ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ್ದು. ಮನೆ ಹೊರಗಿನ ಜಗಲಿ ದಾಟಿಹೋದರೆ, ಒಳಗೆ ಎಂಟು ಕಂಭಗಳ ಪಡಸಾಲೆ, ಅದಕ್ಕೊಂದು ಬಿಸಿಲು ಮಚ್ಚು ಪಡಸಾಲೆಯ ಸುತ್ತ ಕೊರಡಿಗಳು. ಎರಡು ಕಂಭಗಳ ನಡುವೆ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಒಂದು ಉಯ್ಯಾಲೆ. ನುಣುಪಾದ ತೇಗದ ಮರದ ಹಲಗೆ ಹಾಕಿತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ. ನಾವು ಒಳಗೆ ಹೋದತಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲಿನ ಮಬ್ಬು ಬೆಳಕಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳೇ ಬೇಕಾಯಿತು.

ಉಯ್ಯಾಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯವ್ವ ಕುಳಿತಿದ್ದರು.

ಪಟೇಲರು ಶರಲೇಖನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕಳ್ಳತನವಾದ ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಮಹಡಿಹತ್ತಿ ಮೇಲೆ ಹೋದರು. ನಾನು ಪಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆತ್ತದ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತೆ.

‘ನೀವೂ ಪತ್ತೇದಾರ್?’ ಸತ್ಯವ್ವ ನನ್ನ ಕೇಳಿದರು.

‘ಇಲ್ಲವ್ವ, ನಾನೊಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರ್’ ಅಂದೆ.

‘ಅಂಗ್ರಾ, ಆ ಪರಸಿವಾನೇ ಕಳಿಸಿಬೇಕು ನಿಮ್ಮನ್ನಾವ. ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ಷೇಪ ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಬಿದ್ದು ಕಾಲು ಉಳುಕಿಸ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟವ್ವ. ಶಾಮಣ್ಣನ್ನ ಕರೆಸ್ತೀನಿ, ಉಳುಕು ಮಂತ್ರ ಆಕಿಸ್ಕೋ ಅಂದ್ರೆ ಬ್ಯಾಡಾ ಅಂತ ಒಂದೇ ಹಠ. ನೀವಾದ್ರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿವ್ರ?’

‘ಆಯ್ತು ತಾಯಿ, ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಪೇಷಂಟೂ?’

‘ಇಲ್ಲೇ ಈ ರೂಮ್‌ಗೇ ಮಲಗವೈ, ಇಂಗೇ ಬನ್ನಿ ವಸಿ ಕತ್ತು ಉಸಾರು’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸತ್ಯವ್ವ ನನ್ನನ್ನ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು.

ಪ್ರತಿಕ್ಷಾ ಮಲಗಿಕೊಂಡೇ ‘ಬನ್ನಿ ಡಾಕ್ಟರ್’ ಅಂತ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು. ಹೊಸಬರು ಅಂದ್ರೆ ಸಂಕೋಚ ಇರೋದು ತೀರ ಸಹಜ. ಅದ್ರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಕೋಚದೊಂದಿಗೆ ಅತೀವ ಹೆದರಿಕೆ ಮಿಶ್ರವಾಗಿದೆಯೇನೋ ಅನ್ನಿಸಿತು ನನಗೆ.

ಅವಳ ಕಾಲನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದೆ. ಬಲಹಿಮ್ಮಡಿಯ ಕೀಲು ತಿರುಚಿ, ಆ ಭಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಊದಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

‘ಏನಾಯಿತಮ್ಮಾ ಹೇಗಾಯಿತು ಇದು?’

‘ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಘಂಟೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು.. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಚಪ್ಪಡಿ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕಾಲು ಜಾರಿ ಹಿಮ್ಮಡಿ ತಿರುಚಿಕೊಂಡಿತು ಅಂಕಲ್. ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ನೋವು. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಸಿ. ಫ್ರಾಕ್ಚರ್ ಏನೂ ಆಗಿರುಲ್ಲಾ ತಾನೇ?’ ಅಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಆತಂಕದಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದಳು.

‘ಡೋಂಟ್‌ವರಿ, ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಎರಡು ದಿನ ರೆಸ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೊರಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಟೇಲರೊಂದಿಗೆ ಶರಲೇಖ ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಬಂದ.

ಪಟೇಲರು, ‘ಪ್ರತಿಕ್ಷೇಪ ಇವು ಶರಲೇಖ ಅಂತ ಪತ್ತೇದಾರ್. ಒಡ್ಡೆ ಕಳ್ಳನಾನ ಪತ್ತೆ ಅಚ್ಚುಕ್ಕೆ ಬಂದವ್ರೆ. ನಿನ್ನತ್ತ ವಸಿ ಮಾತಾಡ್ಬೇಕಂತಲ್ಲವ್ವ. ಎಂಗೈತೆ ಕಾಲ್ಕೋವ್ರ?’ ಅಂತ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ನಾನು ಸತ್ಯವ್ವನವರೊಂದಿಗೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದೆ. ಪಟೇಲರೂ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ಜಗಲಿಯತ್ತ ಹೋದರು.

ಶರಲೇಖ ವಿಚಾರಣೆ ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದವನೇ, ಸತ್ಯವ್ವನವರನ್ನು ಕುರಿತು,

‘ಪ್ರತೀಕ್ಷಾಗೆ ನಾಳೇವರ್ಗೂ ಖಂಡಿತಾ ರೆಸ್ಟ್ ಬೇಕು. ಅವರನ್ನ ಯಾರೂ ನೋಡಲು ಬಂದು ತೊಂದರೆ ಕೊಡದಿರುವುದು ತೀರಾ ಮುಖ್ಯ. ಹಾಗಂತ ಭಾಷೆ ಕೊಡಿ’ ಅಂತ ಆಗ್ರಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿ, ಸತ್ಯವ್ವನವರಿಂದ ‘ಆಯ್ತು’ ಎಂಬ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಪಡೆದ ನಂತರ ಕಾರು ಹತ್ತಿ ನಾವು ಬನಶಂಕರಿಗೆ ಮರಳಿದೆವು. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಶರಲೇಖ ಮನ್ನಾಡೇ ಹಾಡನ್ನು ಸಿಳ್ಳೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೂಗುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿರಬಹುದು ಅಂತ ಊಹಿಸಿದೆ.

ಅಂದು ಸಂಜೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ವಿಶ್ವಮೋಹನ್‌ಭಟ್‌ರ ಕಛೇರಿಗೆಂದು ಗಾಯನ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು.. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಶರಲೇಖ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಅಡ್ಡಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅಷ್ಟು ಗಹನವಾದ ಕೇಸು ಕೈಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಇವ ಹೀಗೆ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು, ನನಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮುಗಿಸಿ ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆ. ನಿಜ ಹೇಳೋನಿ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೇ ನಂಬಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಂಗಾರದ ಆಭರಣಗಳು! ಅವುಗಳ ತೂಕ ನೋಡಿದರೆ ಖಂಡಿತ ಅವು ಈಗಿನ ಕಾಲದ ನಾಜೂಕು ಆಭರಣಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗತಾನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಶರಲೇಖನನ್ನು ಕುರಿತು, ‘ಏನಿದರರ್ಥ?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

‘ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳನ್ನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳೋನಿ. ಈಗ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ ಪಟೇಲರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಇನ್ನು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲೇ ರೆಡಿಯಾಗು’ ಅಂತ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ನಾನು ‘ತಿಂಡಿ?’ ಅಂದೆ. ‘ಆದೆಲ್ಲಾ ಆಮೇಲೆ. ಈಗದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಟೈಂ ಇಲ್ಲ’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆಭರಣಗಳನ್ನ ಬ್ರೀಫ್‌ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಲು ತೊಡಗಿದ.

ಗುರುಸಿದ್ಧಪ್ಪನವರು ಕಳಿಸಿದ್ದ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಕುಳಿತೆವು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಉಳ್ಳಾಗೆಡ್ಡಿ ಬಂದರು. ಶರಲೇಖ, ‘ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ ಚೆಕ್‌ಬದಿರುಕಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ಭೇಟಿಯಾಗೋಣ’ ಅಂತ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಶರಲೇಖ, ಒಂದು ತೀರಾ ಶುರ್ತಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸಲಹೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನೀನು ನನ್ನ ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿಡು. ನಾನೇ ನಿನ್ನನ್ನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಡಾಕ್ಟರು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬರಲಿ’ ಅಂತ ತಾಕೀತು ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟರು. ನನ್ನ ಕುತೂಹಲ, ಕುತೂಹಲವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಿತು.

ಪಟೇಲರ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಕಾರಿನಿಂದ ಇಳಿದಾಗ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಪ್ರತೀಕ್ಷಾ ನಮ್ಮನ್ನ ಪ್ರತೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಶರಲೇಖ ಬಂದು ಪಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ

ಕುಳಿತಿದ್ದ ನಾನೂ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತ ಮೇಲೆ, ಶರಲೇಖ ತನ್ನ ಬ್ರೀಫ್‌ಕೇಸ್ ತೆಗೆದು ಆಭರಣಗಳ ಚೀಲವನ್ನು ಪಟೇಲರಿಗೆ ನೀಡಿದ. ವೃದ್ಧದಂಪತಿಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಸಂತಸಗಳಿಂದ ನಲಿವಾಡಿದರು.

ಅನಂತರ ಶರಲೇಖ ಪಟೇಲರನ್ನು ಕುರಿತು,

‘ನಿನ್ನೆ ಎಲ್ಲಾ ಓಡಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ಒಡವಗಳನ್ನ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದಾಯಿತು. ಹೇಗಿದ್ದೂ ನಿಮಗೆ ಪೋಲೀಸಿನೋರ ಹತ್ರ ಹೋಗುಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಯಾರು ಕದ್ದಿದ್ದು ಹೇಗೆ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದೆ ಅನ್ನೋ ಸುದ್ದಿ ಬೇಡ. ಒಂದ್ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲೇ ಬೇಕು. ಪ್ರತೀಕ್ಷಾ ಹಲವು ಕ್ಲೂಗಳನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಈ ಪತ್ತೆಗೆ ತುಂಬಾ ಸಹಕಾರಿಯಾದವು. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿದರಿಂದ ಬಂದು ಹೋಗೋರ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನಿಗಾ ಇಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅದು ಈಗ ನನ್ನ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಈಗ ಕಾಲು ಹೇಗಿದೇಮ್ಮ ಪ್ರತೀಕ್ಷಾ?’ ಅಂತ ಶರಲೇಖ ಪ್ರತೀಕ್ಷಾಳನ್ನ ಕೇಳಿದ.

‘ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲು ಅಂಕಲ್’ ಅಂತ ಅವಳು ಮೆಲುಕಿನಲ್ಲಿ ನುಡಿದಳು. ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಂತಹುದೇನೂ ಉತ್ಸಾಹ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

‘ಪಟೇಲ್ರೇ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾವಿನ್ನು ಬರುತ್ತೇವೆ’ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ ಶರಲೇಖ ಹೊರಡಲು ಅಣಿಯಾದ.

ಶರಲೇಖನ ಮಾತಿಗೆ ಪಟೇಲರು, ‘ಬೋ ಒಳ್ಳೇ ಪತ್ತೇದಾರ್ಥೆ ಮಾಡುದ್ರಿ ಸೋಮೆ. ಅದ್ಕೆ ಎಂಥ ಬೋಮಾನ ಅಂತ ಏಳ್ಳೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ?’

‘ನನಗೆ ನನ್ನ ಕೆಲಸವೇ ಬಹುಮಾನ. ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಪ್ರತೀಕ್ಷಾಳಿಗೆ ಕೊಡಿ. ಏನು ಬಹುಮಾನ ಬೇಕಮ್ಮಾ ನಿನಗೆ?’

ಪ್ರತೀಕ್ಷೀಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗೆಲುವು ಕಾಣಿಸಿತು.

‘ಆ ರುಮಾಲನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ’ ಅಂದಳು ಪ್ರತೀಕ್ಷಾ.

ಪಟೇಲರು ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟರು. ‘ಎಣ್ಣೆಂಗಸ್ತು ರುಮಾಲಾಕ್ಕೊಳ್ಳಾರೇನವ್ವಾ?’

‘ಬಿಳೀ ಸಿಲ್ಕ್ ಮೇಲೆ ಗೋಲ್ಡನ್ ಸ್ಪಾಟ್ಸ್ ಇರೋ ಬಟ್ಟೇಲಿ ಟಾಪ್ ಹೊಲಿಸ್ಕೊಂಡ್ರೆ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ.....’

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶರಲೇಖನ ಮೊಬೈಲ್ ರಿಂಗಾಯಿತು. ಪೋನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ ನಂತರ, ಶರಲೇಖ,

‘ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಈಗಲೇ ನಾನು ವಿಧಾನಸೌಧಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರೀ ಖಜಾನೇನೇ ಯಾರೋ ಕದ್ದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರಂತೆ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಬರ್ತೇವೆ’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನೂ ಹೊರಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಕಾರಿಗೆ ದೌಡಾಯಿಸಿದ.

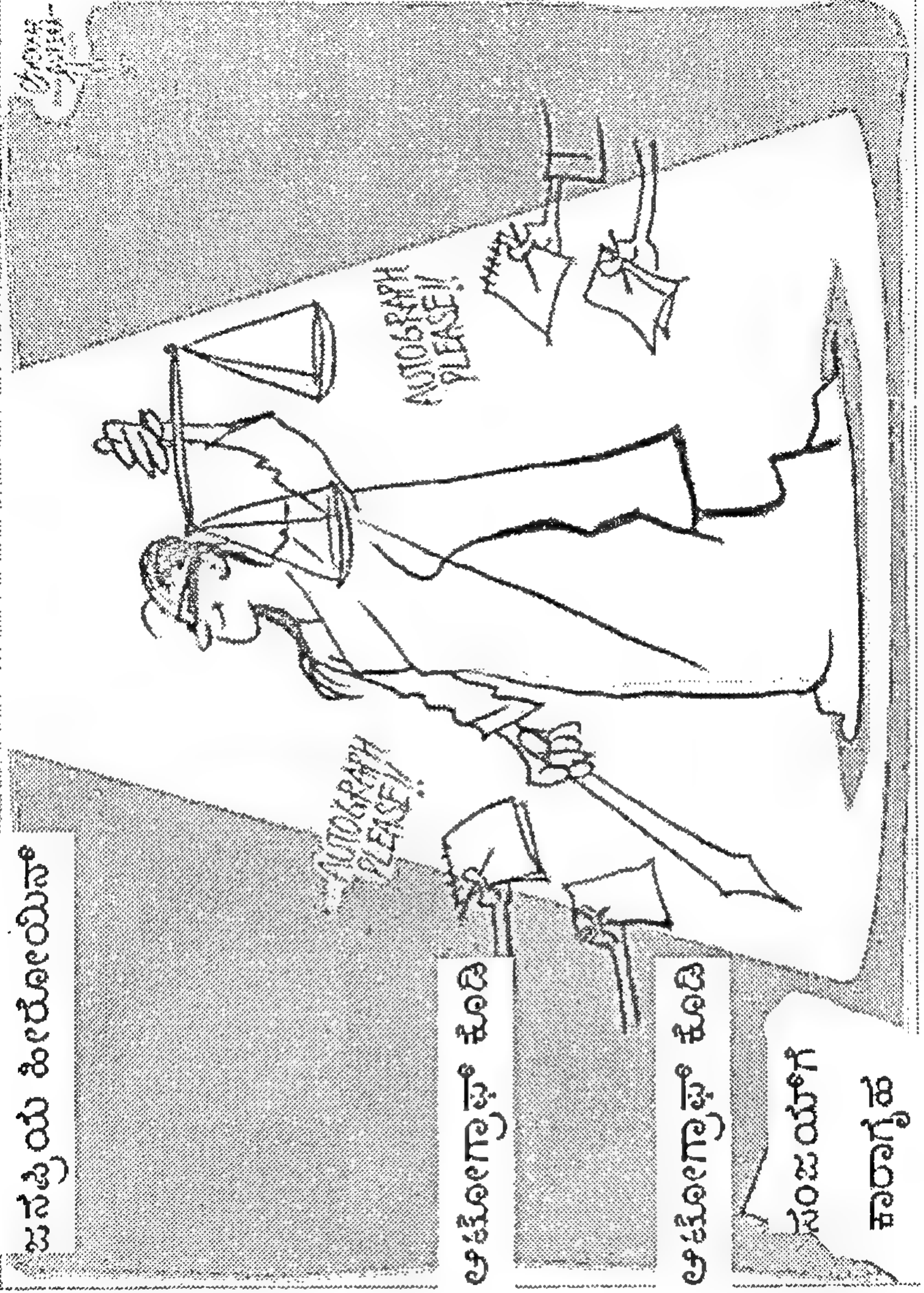
ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿರುವಾಗ 'ಏನು ಬಹಳ ನಿಗೂಢವಾಗಿರೋಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಲ್ಲ ಈ ಕೇಸು? ಅಂತ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಓಪನಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟೆ

ಶರಲೇಖ ತನ್ನ ವಿವರಣೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. 'ನಾನು ಪಟೇಲರ ಜೊತೆ ಕಳ್ಳತನವಾದ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು ನೆನಪಿದೆ ಶಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಸಂದೂಕನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ನವಿರಾದ 'ಚಂದನ್' ಪರ್ಫ್ಯೂಮಿನ ಸುಂಗಂಧ ಹರಡಿತ್ತು. ನಾನು ನನ್ನ ಕೆಲಸದ ಅಗತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ವಿವಿಧ ಪರ್ಫ್ಯೂಮುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲೆ. ಆಮೇಲೆ ರುಟೇನಾಗಿ ಪ್ರತೀಕ್ಷಾಳನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಅವಳ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಮತ್ತೆ ಅದೇ 'ಚಂದನ್' ನ ಘಮಘಮ. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ನನಗೇ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಯಿತು. ಆರೆ, ಪ್ರತೀಕ್ಷಾ ಸಂದೂಕದ ಹತ್ತಿರ ಏಕೆ ಹೋದಳು? ಅನ್ನಿಸಿತು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಟೀಸವಾಲು ಮಾಡಿ ಹೆದರಿಸಿದೆ. ನಿಜ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪೂರೈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು. ಇದೆಲ್ಲಾ ದಾಯಾದಿ ಜಗಳ ವತ್ಸನ. ಪುಟ್ಟಸಿದ್ಧಯ್ಯನ ಮಗ ಶಶಾಂಕ ಮತ್ತು ಪ್ರತೀಕ್ಷಾ ಇಬ್ಬರೂ ಕೊಲೀಗ್ನೂ ಒಂದೇ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಕಂಪನೀಲಿ ಕೆಲಸ. ಸ್ನೇಹ ಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರೀತಿಗೆ ತಿರುಗಿತ್ತು. ಪಟೇಲ ಪೇಯಿಂಗ್‌ಗೆಸ್ತ್ ಮಡುಕ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಪುಟ್ಟನೇ ಪ್ರತೀಕ್ಷಾಗೆ ಅವರ ಮನೇಲಿ ವಾಸಿಸೋ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡ್ತಾ ಶಶಾಂಕ ಒಡವೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮಗಾಗಿರೋ ಅನ್ಯಾಯಾನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಗೆ ಊದಿ, ಅವಳಿಂದ ಈ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿಸ್ತಾ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಎಲ್ಲಾ ಶಶಾಂಕನದ್ದೇ ಅಂತೆ. ಮಡುಗಿ ಕಿಟಕಿ ಹತ್ತಿ ಒಡವೆ ಕದ್ದು ಇಳಿಯುವಾಗ ಬಿದ್ದು ಕಾಲು ತಿರುಚಿಕೊಂಡಳು. ಕದ್ದಮಾಲಿನ ಸಮೇತ ರೂಮು ಸೇರಬೇಕಾಯಿತು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸತ್ಯವ್ವ ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ಮಮತೆ ಅಕ್ಕರೆಗಳಿಂದ ಅವಳಿಗೂ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಗಿತ್ತು. 'ಅಂಕಲ್ ಇದೊಂದ್ಸಲ ಹೇಗಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನ ಬಚಾವ್ ಮಾಡಿ. ಮುಂದೆ ಎಂದಿಗೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡುಲ್ಲ. ಆ ಹಾಳು ಶಶಾಂಕನ ಮುಖಾನೂ ನೋಡುಲ್ಲ' ಅಂತ ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡಳು. ನನಗೂ ಅಯ್ಯೋಪಾಪ ಅನ್ನಿಸಿತು. 'ಆ ಒಡವೇನೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡು. ನನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತೇನೆ' ಅಂದೆ. ಮತ್ತೆ ಶಶಾಂಕ ಬಂದು ಅವಳ ಮನಸ್ಸನ್ನ ತಿರುಗಿಸದಿರಲಿ ಅಂತ ಸತ್ಯವ್ವನಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲು ಯಾರನ್ನೂ ಬಿಡಬೇಡಿ ಅಂತ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇವತ್ತು ಮಗು ತುಂಬಾ ಪೆಚ್ಚಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಗೆಲುವಾಗಲಿ ಅಂತ ಅವಳಿಗೇ ಬಹುಮಾನಾನ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟೆ ಆರೆ, ಮಾತಾಡ್ತಾ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಲಾಲ್‌ಬಾಗ್ ರಸ್ತೆನೇ ಬಂದುಬಿಡ್ತು. ಶಿವಣ್ಣ ಎಂಟಿಆರ್ ಹತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಲ್ಲು. ಯಜಮಾನಿಗೆ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ನಾಷ್ಟಾ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೋಸೆ ಆದ್ರೂ ತಿನ್ನಿ ಕಾರ್ ಪಾರ್ಕ್ ಮಾಡಿ ನೀನೂ ಬಂದ್ಬಿಡು' ಎಂದ. ಖಜಾನೆ ಕಳ್ಳತನ ಎಂದಿಗೂ ಆಗ್ತಾ ಇರೋದೇ, ಇದರಲ್ಲಿ ಪತ್ತೇದಾರಿಕೆ ಏನಿದೆ ಅಂದುಕೊಂಡೇ ದೋಸೆತಿನ್ನಲು ಹೊರಟೆ.

ಜನಪ್ರಿಯ ಹೀರೋಯಿನ್

ಆಟೋಗ್ರಾಫ್ ಕೊಡಿ

ಆಟೋಗ್ರಾಫ್ ಕೊಡಿ

ಸಂಜಯ್‌ಗೆ

ಕಾರಾಗೃಹ

ಸೌಜನ್ಯ: ಶೇಖರ್ ಗುರೇರ

ಅಪರಂಜಿ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬ ಸಮಾರಂಭ

2.10.2007, ಮಂಗಳವಾರ, ಸಮಯ : ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.00 ಗಂಟೆಗೆ
ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾಭವನ, ರೇಸ್ ಕೋರ್ಸ್ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಬೆಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ ಮತ್ತು
ಅಪರಂಜಿ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬ ವಿಶೇಷಾಂಕ
ಬಿಡುಗಡೆ : ಶ್ರೀ ರಮೇಶ್ ಆರವಿಂದ್
ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಚಲನಚಿತ್ರ ಕಲಾವಿದರು

ಸನ್ಮಾನ ಮತ್ತು ಗೌರವ ಸಮರ್ಪಣೆ : ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ.
ಅಪರಂಜಿ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು ಹಾಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳು

ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿ : ಪ್ರೊ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ
ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸರು

ಅಪರಂಜಿಗೆ ಗಾಯನ ಗೌರವ : ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಜಯಶ್ರೀ
ರಂಗ ಪ್ರವೀಣೆ, ಹಿರಿತರೆ, ಕಿರುತೆರೆ ಕಲಾವಿದೆ

ಅಪರಂಜಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಮಾತು : ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈದ್ಯ
ಜನಪ್ರಿಯ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತಿಗಳು

ಅಪರಂಜಿಗೆ ಹಾಸ್ಯಾಭಿಷೇಕ : ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಮಾನುಜ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾಭವನ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಅಪರಂಜಿಯ ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು
ಬೆಳವಣಿಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಇಣುಕು ನೋಟ : ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್
ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ

ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ : ಪ್ರೊ|| ಅ.ರಾ.ಮಿತ್ರ
ಜನಪ್ರಿಯ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ವಾಂಸರು

ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಆದರದ ಸ್ವಾಗತ
ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್

ಭೋಜನ : 2.00 ಗಂಟೆಗೆ

ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎನ್. ಶಿವಸ್ವಾಮಿ

(1920-2007)

ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖಕ, ಬಾನುಲಿ ಪ್ರಸಾರಕ ಎಸ್. ಎನ್. ಶಿವಸ್ವಾಮಿಯವರ ನಿಧನಮೊಂದಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಸದಭಿರುಚಿಯ ಹಾಸ್ಯದ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಬರೆವಣಿಗೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು 1935ರಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷವೂ 2007ರಲ್ಲೂ ಅವರ ಒಂದೆರಡು ಲೇಖನಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೂ ತಾನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಓದುಗರ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಪ್ರಸ್ತುತತೆಯನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಅನನ್ಯ ಕನ್ನಡ ಲೇಖಕ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇವರ ಪ್ರತಿ ಲೇಖನದಲ್ಲೂ ಏನಾದರೂ ಹೊಸತಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಹೊಸತನವನ್ನು ಲೇಖನದ ವಸ್ತು ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಸರಳತೆ, ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ಮತ್ತು ಸಜ್ಜನಿಕೆ ಶಿವಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹಾಸ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಗುಣಗಳು.

ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಕೊರವಂಜಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೊರವಂಜಿ ಶಿವಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಉತ್ತಮ ವೇದಿಕೆ ಒದಗಿಸಿತು. ಮುಂದೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಅವರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಜನಪ್ರಿಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಗಳಿಗೂ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಬರಹಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆಯಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಪರಂಜಿಯೊಂದಿಗಿನ ಅವರ ಸಂಬಂಧ ಅಪರಂಜಿಯಷ್ಟೇ ಹಳೆಯದು.

ಶಿವಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ರೇಡಿಯೋ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವರು ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಪ್ರೊಫೆಷನಲ್, ವೃತ್ತಿನಿಪುಣರು. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ರೇಡಿಯೋ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲೇ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಎಫ್‌ಆರ್ ಸೇರಿದ್ದರು. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೋ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿ ಹಾಕಿದ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಮುಖರು. ಬಾನುಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿಯಿದ್ದದ್ದು ರೇಡಿಯೋ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ.

ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಬಾನುಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿರುವ ಶಿವಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮನ್ನಣೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ. ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಅವರನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿತ್ತು. ಅಪರಂಜಿಯ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ 25ರಂದು ನಡೆಯುವ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಗೌರವಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

(1935 - 2007)

ಅಪರಂಜಿಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ನಗೆಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ತೊಡಗಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ದಶಕದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉತ್ತಮ ಬರಹಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಕನ್ನಡದ ನಗೆರಸಿಕರನ್ನು ರಂಜಿಸಿದ ಜನಪ್ರಿಯ ಕತೆಗಾರ್ತಿ ಕಮಲಕ್ಕೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲ. ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಕಮಲಾ ಕೈಯ್ಯಾಡಿಸಿದ್ದು ಕೇವಲ ನಗೆಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. ಸಣ್ಣಕತೆಗಳ ಅನೇಕ ಸಂಕಲನಗಳು ಈ ಲೇಖಕಿಯ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಟೆಂಕ ಹೊತ್ತು ಹೊರಬಂದಿವೆ. ಸಣ್ಣಕತೆ, ನಗೆಬರಹಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ, ವಾಸ್ತು, ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್, ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರ ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವಾರು ವಿಷಯ ವೈವಿಧ್ಯಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಕೃತಿಗಳು ಕಮಲಾರವರ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಮೂಡಿಬಂದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿವೆ ಯೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಕಮಲಾ ನನ್ನ ಎರಡನೆಯ ಅಕ್ಕ. ತನ್ನ ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಸಾತ್ವಿಕತೆ, ವಿವೇಚನೆ, ಧೈರ್ಯ ಸ್ವೈರ್ಯಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ಆಕೆ ಸಹಜವಾಗಿ ತನ್ನ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ, ತಾನು ಸೇರಿದ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಮನೆಮಂದಿಗೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗಿ, ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕಕ್ಕೆ ಜೀವಂತ ನಿರ್ದರ್ಶನವಾಗಿದ್ದವರು.

ಇಂತಹ ಜೀವಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕೋರುವುದರ ಬದಲು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಆಕೆಯ ಚಿರ ನೆನಪು, ಆದರ್ಶಗಳು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹಾದಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿ ಸುಗಮವಾಗಿಸಲೆಂದು ಆಶಿಸುವೆ.

- ಶಿವಕುಮಾರ್

ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು

- ಕು.ಕ.

ಎಲ್ಲೋ ಯಾವುದೋ ರಾಕ್ಷಸ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಶಿವ ಯಾನೆ ಭೋಳೆ ಶಂಕರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಏನು ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ತಥಾಸ್ತು -so be it- ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ರಾಕ್ಷಸನಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಿರುಕುಳ, ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಒಬ್ಬಳು ಸ್ತ್ರೀ ದೇವತೆಯ ಜನನ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ಇಂತಹ ಕಥೆಗಳು ಪುರಾಣಗಳ ತುಂಬಾ ಇವೆಯಂತೆ. ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮಹೋಸಿಂಗ್ ಸಾಹೇಬರು ಇಷ್ಟು ದಿನ ಕಾಣದಿದ್ದ ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಂಡು ಎಡ ಪಕ್ಷಗಳವರು ಬೆಂಬಲ ವಾಪಸ್ ತೋಗೋತಾರಂತೋ? so be it ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಆಗಿರುವ ರಾಧಾಂತ ನೋಡಿದಾಗ ಹಳೆಯ ಕಥೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಇಂದಿನ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ದೇವತೆ ಈಗಿನ ಸಂಕಟವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬಹುದೇ? ಹೇಗೆ? ಇನ್ನೂ ಕಾದು ನೋಡಬೇಕು.

★★★

ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ 1993ರ ಸರಣಿ ಬಾಂಬುಗಳ ಸ್ಫೋಟದಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರು 257 ಜನ, ಗಾಯಗೊಂಡವರು ಸಾವಿರದ ತನಕ. ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹಾಜರ್ ಪಡಿಸಿದ ಆರೋಪಿಗಳು 123. ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮೊದಲ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಪು. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಅಪರಾಧಿಗಳು 100; ನಿರಪರಾಧಿಗಳು 23. ಇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಶಿಕ್ಷೆ ಮರಣದಂಡನೆ- 12, ಜೀವನಾವಧಿ ಕಾರಾಗೃಹವಾಸ- 20, ವಿವಿಧ ಕಾಲಾವಧಿ ಜೈಲು- 68. ಆ ಮಹಾಸ್ಫೋಟದ ನಂತರ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ 1998ರಲ್ಲಿ ಕೊಯಮತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸರಣಿ ಬಾಂಬುಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರು 58. ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹಾಜರ್ ಪಡಿಸಿದ ಆರೋಪಿಗಳು 168. ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮೊದಲ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಪು ಪ್ರಕಾರ ಇವರಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರ ಅಪರಾಧಿಗಳು 69, ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಪರಾಧಿಗಳು 83. ಶಿಕ್ಷೆಯ ವಿವರಗಳು ಇನ್ನೂ ಬರಬೇಕು. ಮುಂಬೈ ಸ್ಫೋಟದಲ್ಲಿನ ಸ್ವಾರ್ ಆಫ್ ಸ್ವಾರ್ ಆರೋಪಿ ಸಂಜಯ್ ದತ್. ಅತನ ಬಗೆಗೆ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಆದರೂ ಆತನಿಗೆ ಆರು ವರ್ಷ ಕಠಿಣ ಸಜಾ. ಕೊಯಮತ್ತೂರು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಆರೋಪಿ ಕೇರಳದ ಮದೌನಿ. ಅವನ ಬಗೆಗೆ ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೋಪ. ಆದರೆ ಅವನು ನಿರಪರಾಧಿ ಎಂದು ತೀರ್ಪು. ಈ ತೀರ್ಪುಗಳು ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ದೊಡ್ಡವರಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಾಬೀತುಮಾಡಿವೆ. ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಬಗೆಗೆ ನಮ್ಮ ಗೌರವ ಹೆಚ್ಚಿಸಿವೆ. ತ್ರಿ ಚೇರ್ಸ್ ಟು ಅವರ್ ಜ್ಯುಡಿಸಿಯರಿ.

★★★

ನ್ಯಾಯ ದೇವತೆಗೆ ಯಾರೂ ದೊಡ್ಡವರಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯೊಂದೇ ಮುಖ್ಯ. ಸಂಜಯ್ ದತ್ ಗೆ ಮಾಧ್ಯಮ ಗಮನ ಪುಂಟ್

ಪೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಲಿಯನ್‌ಗಟ್ಟಲೆ ಕಾಲಂ ಇಂಚುಗಳು, ಅದರ ಇಪ್ಪತ್ತರಷ್ಟು ಟೀವಿ ಪ್ರಸಾರ ಗಂಟೆಗಳು. ಬೇಲ್ ಸಿಗದೆ ಎಂಟು ವರ್ಷ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಈಗ ನಿರಪರಾಧಿ ಎಂದು ಹೊರಬಂದಿರುವ ಮದೌನಿ ಕತೆ ಮೂರನೆಯ ಪುಟದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದರೂ ಮದೌನಿಗೆ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಫಾಯಿದೆ ಆಗಿದೆಯಂತೆ, ಮುಂದೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಅದರೂ ಅಶ್ವರ್ಯವಿಲ್ಲ ಸಂಜಯ್ ದತ್ ಕಥೆಯೂ ಮೀಡಿಯಾಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿಸಿದಂತೆ ಮೆಗಾ ರೋಮಾಂಚಕ ಸೀರಿಯಲ್ ರೂಪದಲ್ಲಿದೆ ಅನ್ನುವುದು ನಿಜ. ಈಗಾಗಲೇ ಜೈಲು - ಬಿಡುಗಡೆ- ಪುನರಪಿ ಜೈಲು- ಪುನರಪಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಚಕ್ರ ಮುಗಿದಿದೆ. ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಜೈಲು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಸೂಚನೆಯಿದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಜೈಲೋ ಅಥವಾ ಬಿಡುಗಡೆಯೋ ತಿಳಿಯಲು ಮತ್ತೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಕಾಯಬೇಕು.

★★★

ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಸಂಬಳ ಬಂದಮೇಲೆ ಅಮ್ಮ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಜಾಮೂನಿಗೆ ಕಾಯುವ ಆಶಾವಾದಿ ಮಕ್ಕಳಿರಬಹುದು. ಆಗಲೇ ತಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಹಿಟ್ಟಿನ ಪ್ಯಾಕೆಟಿನಿಂದ ಅಮ್ಮ ಭಾನುವಾರ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಜಾಮೂನಿಗೆ ಕಾಯುವ ಸಹನಶೀಲ ಮಕ್ಕಳಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅಮ್ಮ ಮಾಡಿಟ್ಟಿರುವ ಜಾಮೂನು ತಿನ್ನಲು ಅಪ್ಪ ಬರುವವರೆಗೆ ಕಾಯುವಷ್ಟು ತಾಳ್ಮೆಯುಳ್ಳ ಮಕ್ಕಳು ಅಪರೂಪ. ನಮ್ಮ ಡಿಸಿಎಂ ಸಾಹೇಬರು ಪಾಪ, ಈಗಾಗಲೇ ಮಾಡಿಟ್ಟಿರುವ ಜಾಮೂನಿಗೆ ಆಕ್ಟೋಬರ್ ಮೂರರವರೆಗೂ ಕಾಯಬೇಕು. ಈ ಜಾಮೂನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ತನ್ನ ತಾನೇ ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಕುಮಾರಣ್ಣನವರಿಗೆ ಇದು ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆಯಂತೆ. ಯಡಿಯೂರಪ್ಪನವರು ತಾನೇ ಏನು ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ರಿಫ್ಲೆಕ್ಸ್ ಆಕ್ಷನ್.

★★★

ಅನಿಲ್ ಕುಂಬ್ಳೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ವಿರುದ್ಧ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವಿಕೆಟ್ ಪಡೆದಾಗ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ದೆಹಲಿಯ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ನಮ್ಮವರೇ ಆದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೆಲ್ಲಾ ಹುಚ್ಚಿದ್ದು ಕುಣಿದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಆಟಗಾರರು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಮುಖ ಗಂಟುಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈಗ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಇದೇ ಕುಂಬ್ಳೆ ನೂರು ಚಿಲ್ಲರೆ ಇನ್ನಿಂಗ್ಸ್‌ಗಳ ನಂತರ ಮೊದಲ ಟೆಸ್ಟ್ ಸೆಂಚುರಿ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ನಾವು ಮತ್ತೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಮೈದಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿದೇಶಿಯರೂ ಕುಣಿದಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಜೊತೆಗೆ ವಿರೋಧಿ ಪಂಗಡದವರೂ ಭಲೆ ಭಪ್ಪರೆ ಎಂದು ಕೂಗಿ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಹೊಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕುಂಬ್ಳೆ ಅಜಾತಶತ್ರು.

❖❖❖

ಉಕ್ತಿ-ಚಾಟೂಕ್ತಿ

- ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್

ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮದ್ಯ ಮಾರಾಟ ದುಪ್ಪಟ್ಟು - ಸುದ್ದಿ

ಹೆಂಡವು ಸುಲಭದಿ ದೊರೆಯುತ್ತಲಿದ್ದರೆ ಏರಿಪರಿವರೋ ಪಿಪಾಯಿ
ಕಂಡೆಡೆ ಗುಂಡನು ಹಾಕುತ ನಡೆವರು ಮದ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ ಬಾಯ್ಬಾಯಿ

★ ★ ★

ಚುನಾವಣೆಗೆ ಹೋಗಲು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ - ಖರ್ಗೆ

ಇರುವ ಎಲ್ಲ ಬಣಗಳವರು ಬಣ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ತನ್ನ ಸರದಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದು
ಬರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಮತವ ಹೂಡಿ ಮಿತ್ರಬಣದೆ ತನ್ನ ಬಲವ ವರ್ಧಿಪುದಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜಾಗಿದ್ದು

★ ★ ★

ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳಿಗೂ ಏಕರೂಪ ಕಾನೂನು - ಸುದ್ದಿ

ಪರಿಣಯವಾವುದೆ ತರದಲಿ ಆದರು ಜಗಳದ ರೂಪವು ಒಂದೇನೇ
ಪರಿಯೇ ಇಂತಿರೆ ಲಗ್ನ-ವಿವಾಹವು ಸರಿಯೊಂದೇ ವಿಧ ಕಾನೂನೇ

★ ★ ★

ಹಸ್ತಾಂತರಕ್ಕೂ ನನಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ - ರೇವಣ್ಣ

ಹಸ್ತಾಂತರಕ್ಕೂ ರೇವಣ್ಣನಿಗೂ ಯಾವುದೆ ಕೊಂಡಿಯು ಇಲ್ಲ ನಿಜ
ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪಕು ಆತಗು ಮಾತ್ರ ನೀಗದ ಸರಪಳಿ ಅದುವೆ ನಿಜ

★ ★ ★

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಇಂದಿನ ದಲಿತರು - ವಿ.ಕ.ದ ವಾಚಕರ ವಾಣಿ

ಎಲ್ಲಾದರು ಇರು ಎಂತಾದರು ಇರು ಎಂದೆಂದಿಗು ನೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿರು
ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಲು ಸಂಕಟ ನೀಡ್ದರು ದಲಿತನು ಎಂದಿಗು ನೀ ಆಗದೆ ಇರು ಎಂದನಂತೆ ಒಬ್ಬ ದಲಿತ.

★ ★ ★

ವಾಟಾಳ್ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿದ ಹಾವು - ಸುದ್ದಿ

ಉಂಟಾಗಿರೆ ಕೊರೆ ತನ್ನಯ ವಿಷದೊಳು ಸರ್ಪವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಹುದು
ವಾಟಾಳನ ಬಳಿ ಇಹ ವಿಷ ಪಡೆಯುತ ಶಕ್ತಿ ಮರುಪಡೆದು ಪೋಗಿಪುದು

★ ★ ★

ಜ್ಯೋತಿಷದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಕರೆ - ಸುದ್ದಿ

ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಜಗವು ದಿನದಿನ
ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವಿಚ್ಚೆ ತುಂಬಿಹುದು ಮನ

★ ★ ★

ಕೆಲಸ ಮಾಡದ ಶಾಸಕರಿಗೆ ಸಂಬಳ ನೀಡಬೇಡಿ - ಸ್ಪೀಕರ್

ಶಾಸಕನೆಂದರೆ ಬಹುವಿಹದರ್ಥವು ಕೆಲಸವ ಮಾಡದವನೆ ಅವನು
ನಾಶಕನವನೈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಳಿದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ದೇಶವ ಕೆಡಿಸುವನು

★ ★ ★

ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ

- ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು

ತಾ: 30-4-1973

ಘನಶ್ಯಾಮ ಸುಂದರ
ನ್ಯಾಮೋಗರು ಗ್ರಾಮ ಮತ್ತು ಅಂಚೆ,
ಸುಳ್ಯ ತಾಲೂಕು, ದ.ಕ.

ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ,
ಇಂದಿರಾ ಹೈಸ್ಕೂಲು
ಇಂದಿರಾಪುರಂ ದ.ಕ.

ಸ್ವಾಮೀ,

ತಾ: 30-4-73ರ 'ಕಾಲಾಂತರ' ದೈನಿಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಜಾಹೀರಾತಿನ ಆದೇಶದಂತೆ ತಮ್ಮ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ತೆರವಾದ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರ ಖಾಯಂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಾನು ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಗುಜರಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬೇರೆ ವಶೀಲಿ ಬಲ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಜಿಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ, ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ತಾವು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಓದಿದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರಕೇತೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿದೆ.

1. ನನ್ನ ಹೆಸರೇ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ನಾನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಂಡಿತನಲ್ಲ. 'ಘನಶ್ಯಾಮ ಸುಂದರ' (ನನ್ನ ತೀರ್ಥರೂಪರು ಪ್ರಕಾಂಡ ಕಾಶಿ ಪಂಡಿತರಾದರೂ ಅವರ ಕಾಶಿತನ ತನ್ನ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ.) ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರ ಹೆಸರುಗಳು ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟ ಅಥವಾ ಶಂಕರ ಭಟ್ಟ ಎಂದಿರುತ್ತವೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಅರ್ಜಿಯ ರಾಶಿಯನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ ನೋಡಿರಿ. ತೊಂಬತ್ತು ಪ್ರತಿಶತ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹೆಸರಿನವರಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿರಿ. ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಿಂದಾಗಿ ಏನಿಲ್ಲಿಂದರೂ ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಸ್ತರುಗಳಿಗೆ 'ಘ' ಅಕ್ಷರದ ಪರಿಚಯವಾಗುವುದು. 'ಗಣಸಾಮ ಸುಂದರ' ಎಂದು ವ್ಯವಹರಿಸುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ನಾನು ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನು.
2. ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತನಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನನಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳ ಮಹಾಪ್ರಾಣ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಕರೋರ ನಿಷ್ಠೆಯಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತಿ ಉಷ್ಟ್ರಪಕ್ಷಿಯೆಂದು ಸದಾಕಾಲವೂ ನಾಲಗೆ ಉಳುಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನಲ್ಲ. ಯಾರೊಡನೆಯಾದರೂ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಮಾತಾಡುವಾಗ ನಾನು ಅಲ್ಪ ಪ್ರಾಣೀಯ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೇ ಆಯುತ್ತೇನೆ. ಕೃಷ್ಣ-ಶಂಕರ ಭಟ್ಟರುಗಳಂತೆ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಶಬ್ದೋಚ್ಚಾರಣಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಭರದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಬೆಂಚಿನ ತನಕ ಉಗುಳು ಹಾರಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

3. ಆಂಗಿ ಚಲ್ಲಣಗಳ ಗುಂಡಿ ಹೀನತೆಯನ್ನಾಗಲೀ, ಸಡಿಲು ಪಂಚಿತನವನ್ನಾಗಲೀ ನೀವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಾರರಿ. ಯಾವಾಗ ನೀವು ನಾನು ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪಂಚಿ ಸರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸುವರೋ ಆ ದಿನವೇ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿರಿ, ಸ್ವಾಮಿ; ನಾನು ಬದ್ಧ.
4. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಸಲ್ಲದ ಗೌರವವನ್ನಾಗಲೀ ದ್ವೇಷವನ್ನಾಗಲಿ ನಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ತಿಳಿದಿದೆಯೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದು. ವಿಚಿತ್ರ - ಆದರೂ ನಿಜ. ಪಿರೇಡ್ಡುಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಟಿಂಟಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಸಲು ಶಕ್ತನು. ಹೀಗಿರುತ್ತ ನಾನು ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಬಾಂಧವರಂತೆ ಮೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಚಕಾರ ಎತ್ತಿದವನಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಕವಿಗಳನ್ನು ಊರಿನ ಹಿಪ್ಪಿಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡವನಲ್ಲ.
5. ಕಂದ, ಮಾತ್ರ, ಗಣ, ಪ್ರತ ವೃತ್ತಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗ್ರಹ ಇದ್ದರೂ ಆ ಶಬ್ದಗಳಿಗಿರುವ ಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಮರೆಯುವಷ್ಟು ಪಂಡಿತನ ನನಗಿನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಕಂದನಿಗೆ ಲಘು ಶೀತ ಮತ್ತು ಗುರು ಗುರು ಅನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಾತ್ರ ತರಲು ಹೊರಟ ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟರ ಯೋಜನೆಯೇ ಬೇರೆಡೆಯಿತ್ತೆಂದು ಅವರನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.
6. ನಾನಿನ್ನೂ ಹಸಿ ಹಸಿ ಪಂಡಿತನಾಗಿದ್ದು, ಹಳೆಯ ಆಯುರ್ವೇದ ಮದ್ದಿನ ಬಾಟ್ಲಿಯಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಪೈಯ್ಮರೀ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ, ನನಗೆ ಅಭಿನಯ ಕಲೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿಲ್ಲ. ಮದರಾಸು ಅಧಿಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ಬಾಳಿದವನಲ್ಲ. ಆಳುವ ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನಂತೂ ಕಂಡೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ನನ್ನ ಸಂಸಾರ ತಾಪತ್ರಯಗಳ ಪರಿಣಾಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲಾಗುವ ಸಂಭವ ಇಲ್ಲ. ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವ ಕೆಲಸ ಉಳಿದು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ Portion ಮುಗಿಯುವುದು. ನಾನು ಭೂಹೀನ. ದಾಸರು ಹೇಳಿದ ಯಾವತ್ತೂ ಮೂವರು ನನಗೆ ಹಿತವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ವರ್ತಿಸಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಲೆಗೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ದನಕರು ತಪ್ಪಿಸಿತೆಂದು, ಪಂಪು ರಿಪೇರಿಗೆಂದು ಆಗಾಗ ಶಾಲೆ ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪಂಡಿತನಕ್ಕೆ ಬೇಸಾಯದ ಅನುಕೂಲ ಇಲ್ಲ.
7. ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಒಂದು ಮಾತು ಆರಂಭಿಸಿ, ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ, ಗೊಣಸು ತಪ್ಪಿಸಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಿ ಗಂಟೆಯ ಸದ್ದಾಗುವಾಗ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳುವ ಮನುಷ್ಯ ನಾನಲ್ಲ. ಹಲವು ಪಂಡಿತರನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿರಬಹುದಾದ ನಿಮಗೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುವುದು. ಗಾಂಧಿಯ ಕಾಲವನ್ನು ಕೇವಲ ಅಭ್ಯಾಸ ಬಲದಿಂದ ಕ್ಷೌರಿಕರ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ದೂರಿ

ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತಾ - ಹಳ್ಳಿಯವರ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ತುಂಬಿದ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನನಗೆ ಒಗ್ಗದು.

8. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಗೈಡ್ ಕೊಳ್ಳಲು ಪುಸಲಾಯಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಕರಿಂದ ಸಂಭಾವನೆ ಪಡೆಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಲಾರೆ. 'ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಗೈಡು, ಇತರ ಗೈಡು ಓದಿದರೆ ಕೊಂದೇನು - ಜೀರೋ ಮಾರ್ಕು ಕೊಟ್ಟೇನು' ಎಂದು ಅನುಚಿತವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವ ಅಹಂ ಗೈಡಾಸ್ಮಿತನ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ದಾಸರ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಸುಬ್ಬಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸವನ್ನು ಪುರಾಣ ವಾಚನದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಂತೆ ಹಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಪೀಡಿಸುವುದು ನನಗೆ ಸೇರದು. ಕಿಶೋರ ಕುಮಾರನ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಹಾಡಲಿ. ನನ್ನ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ.

9. ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ನಾನು ಬೀಡಿ, ಸಿಗರೇಟು, ಎಲೆ - ಅಡಿಕೆ, ನಶ್ವ ಇತ್ಯಾದಿ ವ್ಯಸನಗಳಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. (ವಿವರಣೆಗೆ ಕ್ಷಮೆಯಿರಲಿ. ಅಂದರೆ ಅಂತ ದುರಭ್ಯಾಸಗಳು ನನಗಿಲ್ಲ ಎಂದರ್ಥ) ಇದರಿಂದಾಗಿ ಶಾಲೆಯ ಕಿಟಕಿಗಳು ಹಸುರು ಕಣಗಳಿಂದ, ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದಿಂದ ಶೋಭಿಸದು. ಮೇಜುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಯಿಬಾಬ ಭಸ್ಮ ಕಾಣದು. ಕ್ಲಾಸೆಂಬುದು ಸೀಸುಗಳ ಸೀಸಾಗದು.

ನನ್ನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಅರ್ಜಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇರುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಲಗತ್ತೀಕರಿಸಿದ ಸರ್ತಿಫಿಕೇಟುಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಇತಿ ವಿಶ್ವಾಸಿ,

ಘನಶ್ಯಾಮ ಸುಂದರ

ಐಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಗೇಜ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ಲರ್
ಅಗಿದ್ದಂತೆ ಕಛೋ ಅವನು

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಪ್ರಭಾ ಕಣ್ಣಿನ ಆಸ್ಪತ್ರೆ

ಮತ್ತು

ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ

504, 40ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 7ನೇ ಬ್ಲಾಕ್,

ಜಯನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 070

ದೂರವಾಣಿ: 2634 4131, 41 / 2663 7041

ಮತ್ತು

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ವಿಠಲ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ

ನೇತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಸಂಸ್ಥೆ

ನಂ. 1, 2ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 2ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ,

7ನೇ ಬ್ಲಾಕ್, ಬನಶಂಕರಿ 3ನೇ ಹಂತ,

ಹೊಸಕೆರೆಹಳ್ಳಿ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 085

ದೂರವಾಣಿ: 2672 2213/14/15/19

ರಿ.ನಂ: 16692/1990-91

ಸ್ಥಾಪನೆ : 1990

ವಾಸದಿ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ನಿಯಮಿತ

ಶ್ರೀ ಕನ್ಯಾಕಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. ಟಿ : 23447014

ಶಾಖೆಗಳು

ಸಂಜಯನಗರ

ಫೋನ್ : 23419780

ಮೂಡಲಪಾಳ್ಯ

ಫೋನ್ : 23111283

ನೆಲಮಂಗಲ

ಫೋನ್ : 7726666

ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರದ ವಿಶ್ವಾಸನೀಯ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ

ವಾರ್ಷಿಕ ವಹಿವಾಟಿನತ್ತ.....

ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ಸದ್ವಿವರಣೆಗಳು

★ ಕೇವಲ 78 ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣ ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

★ ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ಠೇವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ 10% ರಷ್ಟು ಗಳಿಸಿ.

ಭಾಗೀರಥಿ : ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗರುಡ ಪಂಚಮಿ, ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ. ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ ಮೊತ್ತ ರೂ. 1,000-00 ಮಾತ್ರ.

**ನಿಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದ ಹಣ ಸಮೃದ್ಧಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ.
ಸಮೃದ್ಧತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಗಳಿಸಿ.**

ಸದಸ್ಯರ ಠೇವಣಿಗಳಿಗೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಕಡಿತದಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿಯಿದೆ.

-: ಸೌಲಭ್ಯಗಳು :-

★ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಲ ★ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾಲ ★ ವಾಹನ ಸಾಲ ★ ಅಡಮಾನ ಸಾಲ
★ ಗೃಹೋಪಯೋಗಿ ಸಾಲ ★ ಮನೆಕಟ್ಟಲು / ಕೊಳ್ಳಲು / ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ

-: ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ :-

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್, ಸ್ಥಾಪಕರು - ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಎಸ್. ವಿ. ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ - ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು,
ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ - ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರು :

ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್, ಪಿ.ಆರ್. ಸಂಜೀವಮೂರ್ತಿ, ವಿ.ಎ. ಅಶ್ವತ್ಥ,
ಎಚ್.ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್, ಎಸ್. ಸತೀಶ್, ಸಿ.ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ್ ರಾವ್, ಬಿ. ಎಸ್. ಗೋಪಿನಾಥ್,
ಡಾ|| ಪಿ.ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು, ಮತ್ತು ಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ

Mailing Date
5th of every month
Mailed at: Rajajinagar - PO

CPMG/KA/BGW-544/2006-200
RNI-KAR-KAN / 2005 / 1545

MALLIGE

PERSONALISED COMPLETE MEDICAL CARE

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road,
Bangalore – 560001

Phone: 22203333, Fax: 22265298

E-mail: info@mallige.com

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, 1st Block, Jayanagar,
Bangalore – 560011

Phone: 26565678, Fax: 26571516

Web: <http://www.mallige.com>

